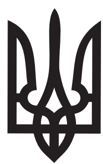
СУБОТА, 1 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ■ № 119 (3869)

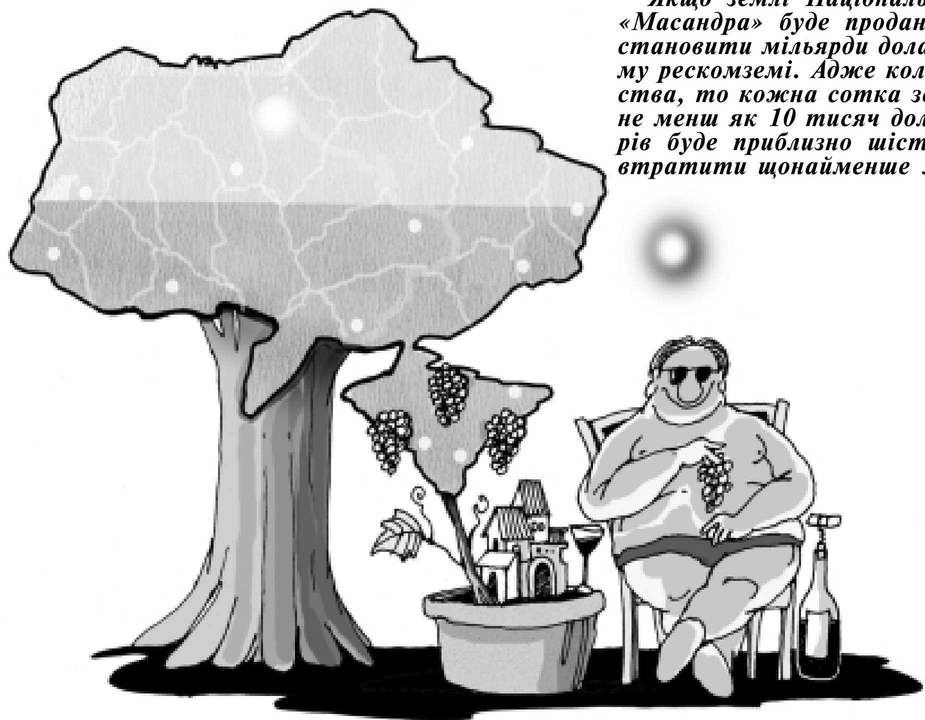
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Елітні котеджі замість елітних виноградників?

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Якщо землі Національного виробничого об'єднання «Масандра» буде продано, збитки держави можуть становити мільярди доларів, підрахували в Кримському рескомземі. Адже коли приватизують ці господарства, то кожна сотка землі біля моря коштуватиме не менш як 10 тисяч доларів. Оскільки таких гектарів буде приблизно шість тисяч, то Україна може втратити щонайменше 5,5 мільярда доларів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Як уже повідомляв «Голос України», голова Кримського рескомзему Микола Голубєв нещодавно заявив, що НВО «Масандра» може бути розпродано, а тисячі гектарів південнобережних виноградників знищено. Приводом до такої заяви став лист в. о. міністра аграрної політики Олександра Баранівського, адресований Мінфіну країни, в якому сказано, що для того, щоб виноробну галузь зробити прибутковою, слід приватизувати частину підприємств, зокрема «Масандру».

(Закінчення на 6-й стор.).

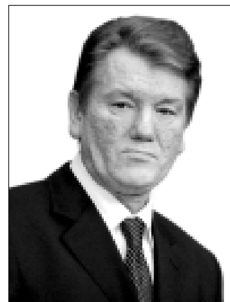
СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Тяжка дорога до компромісу

Ранкове засідання тимчасової президії Верховної Ради та уповноважених представників депутатських фракцій тривало тільки 20 хвилин. На нього прийшли лише представники фракцій Партії регіонів, КПУ та уповноважений від коаліції демократичних сил бютівець Олександр Турчинов. Вийшовши першою до журналістів, член тимчасової президії від Партії регіонів Раїса Богатирьова повідомила: позиції регіоналів залишилися незмінні — тільки у разі виконання вимог ультиматуму партія буде готова працювати спільно з усіма парламентськими фракціями в сесійній залі Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

Обговорили ситуацію в парламенті

Президент України **Віктор ЮЩЕНКО** провів зустріч з лідерами політичних сил, що входять до складу парламентської коаліції — лідером БЮТ Юлією Тимошенко, лідером Соціалістичної партії України Олександром Морозом і лідером фракції «Наша Україна» Романом Безсмертним.

Про це в п'ятницю під час брифінгу в секретаріаті Президента **повідомила прес-секретар глави держави Ірина Геращенко.**

У пошуках газу

В. о. міністра палива й енергетики Іван Плачков на чолі української делегації відбув до Туркменистану для переговорів з поновлення поставок газу. Про це **повідомила прес-служба Міністерства палива і енергетики.** У складі делегації також — в. о. голови правління Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Олександр Болкісев, заступник голови правління «Нафтогазу» Володимир Петрук, директор департаменту економічного співробітництва Міністерства закордонних справ Віктор Маштабей.

Делегація має намір наполягати на постачанні не менш як 10—12 млрд. куб. м туркменського газу за прямими контрактами у другому півріччі по 60 доларів за тисячу кубометрів. З початку цього року туркменський газ за прямими контрактами до України не надходить.

■ НОВИНИ

«Я син народу, що вгору йде»

Саме під такою назвою відбулася в Івано-Франківську науково-практична конференція, присвячена 150-річчю від дня народження Івана Франка. У ній узяли участь провідні науковці Прикарпаття. Йшлося про світогляд письменника, його державотворчі погляди, релігійні переконання, внесок у розвиток української краєзнавчої науки, мовне багатство його творів. Велику увагу учасники конференції приділили темі зв'язків Івана Франка з Прикарпаттям, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Крим уже жнивує

Півострів перший у країні стартував у збиранні озимої пшениці й обмолотив уже 10 тис. га озимого ячменю, середня урожайність якого перевищила 30 центнерів з гектара. Загалом передбачають упорати майже 400 тис. га ранніх зернових озимих культур, отримавши зерна на 150 тис. тонн більше, ніж торік. У масові жнива вступають 1,5 тисячі власних комбайнів, для забезпечення вчасного збирання хлібів залучать іще майже 600 машин з власним пальним із південних регіонів країни. Півострову на жнива потрібно 11 тис. тонн дизпалива, а з урахуванням супутніх робіт — усі 16, а з цим сутужно. Крім того, й нині ліцензій хліборобної інспекції не отримали Воїнський елеватор у Красноперекопському районі й Західно-Кримський, що в Євпаторії, де досі шукають директора, який іще торік зник разом з печаткою і звітністю. Та фахівці переконані: навіть максимальна ціна на продовольче зерно не підніме у кримчанських ціну на хлібопродукти.

Самогубство на знак протесту

29 червня прокурор Алушти опротестував у судових органах рішення місцевої ради про функціонування російської мови на її території «як мови міськради, її виконавчих органів, підприємств і закладів міста», прийняте напередодні.

Того самого дня тут трапилося самогубство: з вікна п'ятого поверху приміщення міськради вистрибнула жінка. Під час перерви у роботі сесії до глави міста підійшла жителька Алушти з вимогою вирішити питання про виділення їй земельної ділянки. Після цієї розмови вона наклала на себе руки. Прокуратура Алушти проводить перевірку, чи дотримувалися вимоги закону під час розгляду заяви загиблої про виділення їй ділянки, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Нелегали через кордон не пройшли

Днями прикордонники Чопського прикордонного загону (Закарпатська область) разом із співробітниками міліції затримали 10 громадян Пакистану і 5 громадян Індії. У всіх затриманих були відсутні документи. В іншому випадку прикордонний загін застави «Кам'яниця» під час патрулювання українсько-словацького кордону виявив ознаки переходу через огородження. Прикордонники почали переслідування і через 15 хвилин затримали групу з 8 громадян Китаю, в яких також були відсутні документи, **повідомляє прес-центр Західного регіонального управління прикордонної служби.**

КОРОТКО

■ Українські військові музиканти візьмуть участь у фестивалях військових оркестрів країн НАТО в Німеччині та Франції.

■ У Запоріжжі за здирство затримано заступника начальника облуправління із захисту прав споживачів.

■ «Газпром» хоче поставляти газ у Європу через Туреччину і розробляє ще один транспортний маршрут.

■ Кількість відвідувачів ЧАЕС у першому півріччі збільшилась удвічі.

■ На Донеччині внаслідок ДТП загинули три особи.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ Верховна Рада (у понеділок) розпочне свою роботу із засідання тимчасової президії і керівників парламентських фракцій.

■ Російський дипкорпус і торгпредство в Києві проведуть спільно з російськими і українськими діловими колами і представниками виконавчої влади обох країн засідання Ради стратегічних інвесторів.

■ Відбудеться прес-конференція на тему «Візова політика країн ЄС стосовно громадян України: підсумки моніторингу та перспективи».

■ ФОТОФАКТ

У Державному музеї народної архітектури і побуту, що у Пирогові Київської області, стартувала акція «Збережемо і відродимо культурну спадщину України».

На знімку: ***студенти Черкаського музичного училища — майбутні диригенти Сергій Янковський і Едуард Іваненко — складають нове покриття мосту.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Учора у будинку комітетів Верховної Ради України фахівці з різних країн зібралися на міжнародний семінар «Законодавча й інституціональна підтримка місцевого і регіонального розвитку в Україні». Захід став можливим завдяки ініціативі і підтримці Фонду сприяння місцевому самоврядуванню України, Генерального директорату з правових питань Ради Європи, секретаріату Президента України

Тяжка дорога до компромісу

(Початок на 1-й стор.).

За словами Р. Богатирьової, незмінною залишилася позиція і коаліції. «Тобто сьогодні роботи у Верховній Раді не буде, оскільки коаліціянти не готові вирішувати будь-які питання у сесійній залі», — сказала пані Раїса. Відповідаючи на запитання, чи готові «регіонали» на якісь поступки, Р. Богатирьова зауважила: «Ми абсолютно не ставимо нездійсненних вимог, або які виходять за русло законодавчого поля. Наша акція є аргументованою, політично виваженою і виправданою, ми маємо величезну підтримку з боку регіонів нашої держави». При цьому одна з лідерів «регіоналів» нагадала, що два роки тому, під час президентських виборів, такі само акції протесту не мали вигляду хуліганських і вважалися демократичними. За її словами, нинішні події у парламенті — це «вищий розвиток демократії». Переговорів з представниками коаліції, зазначила Р. Богатирьова, Партія регіонів не веде, у тому числі і з соціалістами, після заяви їх лідера О. Мороза про потребу змінити кандидатуру на посаду Голови Верховної Ради. Водночас Раїса Василівна заявила, що Партія регіонів готова до «продовження діалогу, який започаткували одразу після приведення всіх народних депутатів до присяги». І консультації, а не переговори, за її словами, керівництво партії та фракції таки ведуть.

Виступаючи від імені коаліції демократичних сил, член тимчасової президії Верховної Ради від БЮТ Олександр Турчинов був, як зазвичай, категоричний. «Ми нікому не дозволимо говорити шляхом ультиматумів і шантажів, заблокувавши роботу парламенту. Ми готові до розмови з нашими політичними опонентами після того, як вони відкличуть ультиматум і розблокують сесійну залу». Пан Турчинов заявив, що у коаліції вже все готово для обрання Голови Верховної Ради і формування уряду. І це не відбувається лише тому, що заблоковано роботу парламенту. І, за його словами, мета тих, хто блокує Верховну Раду, — не допустити формування уряду та стабільної роботи парламенту. У бійки чи сутички з протестувальниками коаліціянти, переконував О. Турчинов, вступати не хочуть. Пан Турчинов також переконаний, що наступного тижня голосування за обрання Голови Верховної Ради та призначення прем'єра «відбудеться позитивно за будь-яких варіантів». Коаліціянти, судячи зі слів О. Турчинова, вже не настільки принципово наполягають на формі голосування — у пакеті чи по черзі, відкрито чи таємно. «Єдине, що принципово — щоб голосування відбулося прозоро, на депутатів не тиснули, не залякували їх, не купували», — наголосив пан Турчинов. Але технології голосування коаліціянти готові обговорювати лише після припинення ультиматумів і блокування Верховної Ради. Так само готова обговорювати коаліція, за словами одного з чільників БЮТ,

і питання про розподіл комітетів Верховної Ради, однак у комплексі з керівними посадами в місцевих радах. Але знову-таки — лише після відкликання ультиматуму і розблокування парламенту.

О. Турчинов стверджував, що його впевненість у можливості порозумитися наступного тижня базується на настрої народних депутатів із Партії регіонів. Мовляв, він уночі розмовляв з тими, хто чергував у сесійній залі, і настрій у них був «дуже кепський». Рядові депутати не розуміють, мовляв, навіщо лідери «кидають» їх на цілодобове чергування, не розуміючи, які саме статті Конституції порушує демократична коаліція. Водночас представник фракції Партії регіонів народний депутат Ярослав Сухий, котрий чергував у парламенті в ніч з четверга на п'ятницю, в інтерв'ю «Голосу України» спростовав слова О. Турчинова. «У пана Турчинова бурхлива фантазія, і не треба розписуватися за нашу фракцію, нехай розбереться, що твориться у їхній», — сказав Я. Сухий. І розповів, що четверту добу вночі позмінно чергують 50 депутатів із фракції «регіоналів» по 12 годин з 20 вечора до 8 ранку. Акція добровільна — якщо хтось хворий чи треба кудись поїхати — жодних питань не буде. Однак, за словами депутата, ще не було жодного випадку, щоб хтось не прийшов на нічне чергування. У сесійній залі для протестувальників діє «сухий закон».

***

А уповноважені представники фракції Партії регіонів **Олександр Пеклушенко і Тарас Чорновіл (на знімку вгорі)** на брифінгу заявили: «регіонали» розблокують і відновлять нормальну роботу парламенту лише після підписання за участю лідерів всіх політичних сил спеціального спільного документа — меморандуму про принципи роботи Верховної Ради, в якому буде зафіксовано пропорційний розподіл парламентських комітетів і чітке дотримання всіх регламентних норм, без будь-яких відступів за процедурою «етхок» (тобто одноразово). За словами представників Партії регіонів, опозиція претендує на всі контрольні комітети Верховної Ради — бюджетний, регламентний, з прав людини, контролю за силовими структурами. У внесеному «регіоналами» проекті закону про опозицію передбачається: якщо опозиція має не менш як третину місць у Верховній Раді, вона отримує третину парламентських комітетів. «Регіонали» також готові до участі у «круглому столі» всіх політичних сил, зініційованому Президентом України та парламентською коаліцією. Однак у них виникає сумнів, що ці переговори можуть бути результативними. Тож основним «круглим столом» для діалогу та пошуку компромісу має стати погоджувальна рада. Партія регіонів також наполягає, якщо буде досягнуто домовленості і розблоковано роботу парламенту, щоб наступне пленарне засідання Верховної Ради проходило не під головуванням когось із коаліційної трійки.

***

Об 11 годині на брифінгу для журналістів лідери трьох фракцій, що входять до парламентської коаліції, — «Нашої України» **Роман Безсмертний, Юлія Тимошенко та лідер СПУ Олександр Мороз (на знімку внизу)** — зініціювали провести у понеділок 3 липня «круглий стіл» за участю всіх політичних сил у парламенті. «Ми підтримуємо пропозицію Президента України про проведення діалогу, щоб знайти порозуміння і вихід із ситуації, — сказав Роман Безсмертний. — Ми говоримо не про якісь розподіли, а про пошук принципів, яку сферу компетенції повинна мати опо-

зиція та більшість». Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко зауважила: припинення блокування парламенту не є умовою проведення «круглого столу», він відбудеться за будь-яких обставин.

У свою чергу лідер СПУ О. Мороз підкреслив: не можна нехтувати інтересами Партії регіонів і загалом представників опозиції. Бо вони мають достатню опору серед населення, щоб відстоювати свої права, інша річ — роблять це недосвідчено. Лідер СПУ наголосив, що оголошення ультиматуму законодавчому органу партією є порушенням Конституції та законодавства. О. Мороз вважає ідею проведення «круглого столу» «дуже хорошою», щоб збагнути позицію всіх політичних сил і зняти напругу у суспільстві. Він також підтримав думку, висловлену ще з самого ранку О. Турчиновим, що коли «регіонали» продемонструють бажання йти назустріч у розподілі керівних посад та постійних комісій у місцевих радах, тоді можна говорити і про конструктив у Верховній Раді.

Чи братиме участь у «круглому столі» Президент України Віктор Ющенко, поки що невідомо. За словами Р. Безсмертного, це залежатиме від самого глави держави, однак він підтримує таку пропозицію.

***

А тим часом, як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», керівник юридичного департаменту блоку «Наша Україна», народний депутат Роман Зварич просить міністра юстиції Сергія Головатого звернутися із заявою про заборону в судовому порядку Партії регіонів.

Цю новину поширила прес-служба блоку «Наша Україна» з посиланням на лист Р. Зварича до міністра. «З огляду на те, що відповідно до положень статті 18 Закону України «Про політичні партії в Україні» державний контроль над діяльністю політичних партій здійснює Міністерство юстиції України, прошу вас, шановний Сергію Петровичу, звернутися із заявою про заборону в судовому порядку Партії регіонів у зв'язку з порушенням останньою вимог щодо діяльності політичних партій, встановлених Конституцією України, іншими законами України», — цитує прес-служба текст листа.

Зокрема, Р. Зварич стверджує, що «своїми діями з насильницького захоплення Верховної Ради» Партія регіонів порушила вимоги Конституції, насамперед статті 37, статті 19 закону про політичні партії.

Крім того, керівник юридичного департаменту блоку «Наша Україна» звернувся з листом до генерального прокурора Олександра Медведька, в якому просить «вжити відповідних заходів прокурорського реагування» щодо дій опозиційної партії з блокування роботи парламенту.

Р. Зварич стверджує, що в діях народних депутатів — членів фракції «Партії регіонів» — є ознаки злочинів, передбачених статтями 344 («Втручання в діяльність державного діяча»), 351 («Перешкоджання діяльності народного депутата України і депутата місцевої ради») Кримінального кодексу України.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Круглий стіл» — дорога до порозуміння

Таку думку висловив Президент України Віктор Ющенко журналістам після офіційного прийому випускників вищих учбових закладів військових формувань та правоохоронних органів. «Я закликаю усі парламентські сили сісти за стіл переговорів. Свою роль Президента в урегулюванні подібного протистояння я виконую і буду робити це виключно в конституційному полі».

Водночас глава держави висловив занепокоєння тим, що «за портфель торгуються тижнями, забуваючи про 48 мільйонів співгромадян». При цьому Віктор Ющенко закликав народних обранців «не бути в опозиції до України». І звернув увагу на те, що «нині є хороша можливість зрозуміти — демократія вигідна всім: і тим, хто виграв, і тим, хто програв. Але демократія може існувати лише тоді, коли є повага до закону і правил. На цьому спіткнувся український парламент».

Віктор Ющенко наголосив: «Усі, в тому числі і я, як Президент, давно хочемо бачити парламент структурованим, дійовим національним інститутом, тому що працювати в державі без уряду, без Конституційного суду колосально тяжко». Проте, на думку глави держави, те, що відбувається, — «тест для українських політиків. Безумовно, ми прийдемо до структурованого парламенту, до сформованої більшості, яка обере керівні органи парламенту і уряд». Водночас Президент України застеріг народних обранців від порушення процедури обрання Голови Верховної Ради і призначення Прем'єр-міністра. На його думку, все має відбуватися «у відповідності з Регламентом парламенту і Конституцією».

Віктор Ющенко висловився також за те, щоб комітети Верховної Ради розподілялися у відповідності з Регламентом Верховної Ради. На його думку, такий принцип має розповсюджуватися і на місцеві ради, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Михайло МИКОЛЕНКО: «Ще Іван Франко писав, що громада — великий чоловік»

■ ХТО Є ХТО

— Михайле Архиповичу, ви прийшли до влади у результаті тривалого протистояння (перша сесія обласної ради п'ятого скликання відбувалась у три етапи) усередині помаранчевої команди: з одного боку — представники БЮТ і СПУ, з другого — «Нашої України» і блоку Костенка—Плюща. Чи можна говорити в такій ситуації про конструктивну роботу депутатського корпусу та обласної ради?

— Я оптиміст. Вірю, що з часом емоції вщухнуть, і ми спільно вирішуватимемо проблеми області. Принаймні з головою обласної держадміністрації Іваном Михайловичем Стойком, який є депутатом від «Нашої України», роботу не ділимо. Він людина не амбітна, я також не конфліктний, тому перетягування владного канату не буде.

— Депутати від БЮТ узяли на себе всю відповідальність за ситуацію в області. Чи не заважка шапка Мономаха?

— Ми не прагнули замикати на собі всю владу. Запропонували посаду одного з заступників голови облради відмінному фахівцеві, депутатові від «Нашої України» Володимиру Чубатому. Передбачалося, що 11 депутатських комісій з 18 також очолять «нашоукраїнці» і «костенківці». Скажімо, головою комісії з питань соціально-економічного розвитку мав стати ректор Тернопільського державного економічного університету Сергій Юрій — авторитетна не лише в області людина. Науковці цього вузу консультують Верховну Раду, тож і ми були б раді такій співпраці. Успішному фермерові Іванові Гуті пропонували опікуватися проблемами АПК. Керівник «Тернопільгазу» Олег Караванський мав очолити комісію з питань енергозбереження. Одне слово, очікувалося, що це буде найсильніша за останні п'ятнадцять років президія облради. Однак під тиском лідерів фракцій ці та інші відомі люди змушені були відмовитись від пропозицій. Багато хто з депутатів, які прийшли з щирим наміром працювати для блага тернопільців, були пригнічені абсолютно не виправданим протистоянням, але підкорилися партійній дисципліні. Вірю, що здоровий глузд візьме гору, і ми працюватимемо пліч-о-пліч.

— Сите життя тернопільцям найближчим часом навряд чи світить. Підвищення цін на енергоносії, послуги зв'язку, транспорту зробить мешканців області, які отримують одні з найнижчих в Україні зарплат, ще біднішими. Невдоволення людей позначиться на владі. Якими будуть ваші дії?

— Обставини підштовхують до того, щоб упритул займатися питаннями енергозбереження, пошуку альтернативних джерел енергії. Повчальний досвід привезли наші комунальники з Білорусі. Тепер пристосовуємо його до своїх умов. Третину українського ріпаку вирощує Тернопільщина — з прицілом на те, щоб мати сировину для біодизельного пального, збудувати завод. Вивчаємо методику виготовлення з зерна спиртових добавок до бензину. Звісно, для цього потрібен якийсь час. Але вже тепер через ЗМІ запровадимо уроки ощадливості для всіх категорій населення. Далі так затратно жити не можна.

— Ви часто буваєте в районах. Важко переключитися з освіти на господарювання?

— Ні, адже за першою освітою я агроном. Та й у житті економіка й освіта йдуть поруч. Скажімо, директор ТОВ «Україна», що в Підволочиському районі, Олег Крижовачук створив не тільки потужне багатогалузеве господарство, а й вкладає у школу 2 млн. грн., щоб зробити її взірцевою, доплачує вчителям. Сорти пшениці у нього тільки вітчизняної селекції, підтримує цим українську науку. Якби в усій Україні так, як в цій «Україні», то ми б і горя не знали. Нам потрібно якомога більше таких Крижовачуків.

— Ви доволі демократичний у спілкуванні. Знаю, що багато хто був цим приємно здивований...

— Знаєте, що мене шокувало? Заходжу до приймальні, а секретарка встає. Це я, чоловік, маю вставати, коли заходить жінка, а не навпаки. Звідки у нас взялися чванство, пихатість, прагнення до наживи, розкошів? Можу запевнити громаду, що на новій посаді в мене ніколи не буде бізнесових інтересів. У нашого великого педагога Ушинського є дуже мудра праця. Він проаналізував долі дітей купців і прийшов до невтішного висновку: великі гроші розбещують. Я задумав її роздрукувати і продавати бізнесменам по 200 доларів. Може, хтось замислиться над цим?

— Ви хочете перенести педагогічні методи на дорослих? По-моєму, це фата моргана.

— Я так не думаю. Хто стукає, тому відчиняють. У нашого народу великий духовний потенціал. На нього постійно посягали, але знищити до кінця не могли.

— І хто стане оберегом наших моральних цінностей?

— Громада. І не лише моральних цінностей, а й духовності, екології, культури, здоров'я. Нещодавно я був у селі Юськівцях Лановецького району. Там громада упродовж десяти років власними силами зводила храм. Його освячення стало великим святом для всього села. Центр влади поступово зміщується в бік територіальних громад. Їх формуванням займатиметься одна з депутатських комісій. Ми повинні навчитися жити у громаді, опікуватися медициною, освітою, комунальним господарством, старими людьми. Ще Іван Франко у «Захарі Беркуті» подав нам приклад, якою силою може бути громада. У спілкуванні з людьми я щоразу переконуюся, скільки цікавих ідей народжується у громадах. Завдання влади — вивчити їх, систематизувати й допомогти втілити у життя.

Розмовляла Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Із досьє «Голосу України»

Місяць тому Михайла Миколенка, представника БЮТ, обрано головою Тернопільської обласної ради.

Родом Михайло Архипович із Вінниччини. Йому 56-ий рік.

Після закінчення Комаргородського сільськогосподарського технікуму працював помічником бригадира, агрономом. Згодом закінчив Тернопільський педагогічний інститут, вчителював у Тернопільському районі, був директором школи. Тричі обирався депутатом Тернопільської районної ради, заступником її голови. Очолював управління освіти і науки облдержадміністрації. Одружений. Має сина, доньку і четверо онуків.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Дивідендів наплакало неординарно

Чергові збори акціонерів на колишній «Криворіжсталі» підбили підсумки роботи за 2005 рік і ухвалили низку неординарних рішень.

Найгучніше рішення стосується виплати дивідендів на загальну суму 94 мільйони гривень. Виходить, що 2,4 копійки на кожну акцію. Міноритарних (дрібних) акціонерів, які сподівалися стати капіталістами за один рік, такий результат мало не пригломшив. Адже чистий прибуток підприємства торік становив 1,3 мільярда гривень. Але приблизно 70 відсотків цієї суми вже витрачено за зобов'язаннями перед державою, у тім числі близько 35 відсотків — на модернізацію виробництва. Мовляв, дохід від реалізації продукції «Мітталу» торік сягнув 11 мільярдів 49 мільйонів 5 тисяч гривень, що дало можливість мати 318 мільйонів доларів прибутку. Але гендиректор підприємства Нарандра Чодері нагадав, за рахунок чого ця цифра схудла. Окрім відрахувань на модернізацію (130 мільйонів доларів) ще відрахували уряду відповідно до рішення про перерахунок 30 відсотків прибутку, а також зміцнили статутний фонд. Присутні на зборах представники Фонду держмайна сприйняли капіталістичний «розклад» незворушно — 1,7 відсотка акцій, які залишилися на руках у держави, вже не впливають на прийняття рішень акціонерними зборами, а якщо власник вважає, що треба вкладати левову частку в розвиток підприємства, то йому важко щось заперечити. Арифмометри ж у руках міноритаріїв від сили-силенної перерахунків зашкалювали. Очевидно, що остаточний баланс перевірять у центральному офісі ФДМУ, де вже готуються до серпневої перевірки того, як сумлінно власники колишньої «Криворіжсталі» виконують інвестиційні зобов'язання. А поки що акціонерні збори констатували наявність порозуміння між власниками і перевірявльниками стосовно приведення тарифу робітника першого розряду до рівня прожиткового мінімуму, який передбачено на рік нинішній. І визнали, що після сплати податків підприємство мало 1277,2 мільйона гривень прибутку, що становило 74,4 відсотка від аналогічного показника попереднього року. Отже, відповідно до цих пропорцій і здійснювали нарахування тринадцятої зарплати.

Збори прийняли ще кілька неординарних рішень — приєднатися до Асоціації фінансово-промислових груп Росії, левову частку прибутку спрямовувати на модернізацію основних фондів, використовувати у назві підприємства і українську, і російську транскрипцію. «Криворіжсталь» у назву не повернули.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Поки що не подорожчає

Вартість імпортного газу для України у третьому кварталі 2006 року збережеться на рівні 95 доларів США за 1000 кубометрів, повідомив в. о. Прем'єр-міністра України Юрій Єхануров, відкриваючи засідання Кабінету Міністрів у п'ятницю.

«Були проведені всі необхідні переговори між компаніями «РосУкрЕнерго» і «УкрГазЕнерго» з постачань газу у другому півріччі. Досягнуто необхідних домовленостей: у третьому кварталі імпортний газ в Україні коштуватиме 95 доларів за тисячу кубометрів», — сказав в. о. прем'єра.

Він нагадав, що з 1 липня ціни на газ для населення в Україні піднято майже до економічно обґрунтованого рівня.

«Із завтрашнього дня економічні відносини у газовій сфері виходять на новий рівень — немає розмов про збитковість галузі, є можливість чітко вимагати від галузі віддачі», — сказав в. о. прем'єра.

Він також повідомив, що в п'ятницю завершилися переговори в Ашхабаді української делегації на чолі з міністром палива й енергетики Іваном Плачковим про постачання туркменського газу до України.

«Попередньо, переговори були досить складні», — зазначив Юрій Єхануров.

Він додав, що повідомить про попередні результати переговорів на закритій частині засідання уряду.

«Сьогодні я оголошую, що наступне, чергове засідання уряду відбудеться в середу, 5 липня», — сказав він, завершуючи вступне слово на засіданні уряду в Києві в п'ятницю.

За повідомленнями інформагентств.

Комісію розпустили

Після порушення кримінальної справи проти винуватців зриву виборів міського голови Черкас, депутати міськради на своїй сесії ухвалили рішення розпустити територіальну виборчу комісію.

Після утворення нового складу ТВК Центральна виборча комісія призначить дату проведення голосування. Третя спроба обрати міського голову «вільного козацького міста» відбудеться восени, **передає наш власний кореспондент у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ ФОТОФАКТ

Профспілка працівників Національної академії наук України учора пікетувала Кабмін. Вчені протестували проти ідеї уряду позбавити академію права головного розпорядника бюджетних коштів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Сфотографували» і скорочують

Про свій намір — скоротити штат виконкому міськради відразу у 2,5 разу повідомив депутатам міський голова Дніпродзержинська Олег Захорольський. За його словами, аналіз фінансових підсумків виконання минулорічного бюджету засвідчив, що в місті на утримання структур управління органів місцевого самоврядування перевитрачено майже 11 млн. грн.: було заплановано 6,8 млн. грн., а реально виплачено 17,3 млн. Після такої неприємної «новини» за дорученням міського голови у структурах міської влади провели «фотографування» робочого дня всіх держслужбовців. Таким чином виявили значні резерви економії... за рахунок скорочення кадрів.

Рішення про це має приймати міськрада, але, як зауважив після попередніх консультацій з депутатами Олег Захорольський, представницький орган не налаштований на мінімізацію таких витрат. Навіть пропонується порушити питання про створення додаткового апарату управління виконкому. Та міський голова рішуче налаштований виконати програму реорганізації структури виконкому, рішення про яку було прийнято вже на першому пленарному засіданні новообраної міськради.

Сергій КРАВЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

НОВИНИ

СУБОТА, 1 ЛИПНЯ 2006 ■ № 119 (3869)

Одеські художники, які продавали свої картини у міському саду, вимагають надати їм гідне місце для торгівлі на час реконструкції саду

Перше місце у рейтингу найбагатших людей України, який проводить журнал «Корреспондент», зайняв Рінат АХМЕТОВ. Його статки оцінено у 11,7 млрд. доларів

■ У НОМЕР

Невдало пожартував

Дніпропетровськ. Не минуло й доби, як міліція встановила анонімa, котрий повідомив про замінування одного з комп'ютерних клубів і школи в місті. З'ясувалося, що підліток зателефонував за номером «02» саме із «замінованого» клубу. Після дзвінка правоохоронці, співробітники пожежної охорони і вибухо-технічної служби виїхали за вказаними адресами і нічого не знайшли. Але оперативні співробітники УСБУ в області продовжили пошук і виявили «автора пригоди» — п'ятнадцятирічного учня одного з місцевих ПТУ.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Зашуміла «Зелена хвиля»

Одеса. 11-та міжнародна книжкова виставка відкрилася у концертно-виставковому залі Одеського морвокзалу. Символічну стрічку зеленого кольору перерізав почесний громадянин Одеси, народний артист України Михайло Жванецький. Він побажав, «щоб розумна книжка так само, як і розумна жінка, ніколи не залишалася самотньою». Нині тут представлено 145 видавництв і книготорговельних підприємств із Києва, Львова, Одеси, Москви, Санкт-Петербурга, Харкова, Донецька, Мінська. У перший день виставки пройшла автограф-сесія Михайла Жванецького, конкурси «Лавка метафор», «Мистецтво книги» і «Одеса на книжкових сторінках» тощо.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

У селі Стара Рафалівка Володимирецького району, що на Рівненщині, буревій пошкодив дев'ять житлових будинків, два фермерські приміщення, три господарські будівлі, сільськогосподарські посіви, затоплено вісім колодязів.

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Учителів навчили християнської етики

Івано-Франківщина. 35 учителів обласного центру завершили дворічну підготовку з викладання у школах уроків християнської етики. Навчання проходило на базі католицької школи святого Василія Великого за сприяння Івано-Франківського інституту післядипломної педагогічної освіти, управління освіти і науки міськвиконкому та катехитичної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ.

Дарина НАЗАРЧУК.

Спецпенсії пропонують скасувати, але не відібрати

В Україні є бідні й багаті пенсіонери. Мінімальна пенсія в нас обчислюється в 359 гривень, максимальна — в тисячах. Уряд взявся за диференціацію пенсій, щоб відновити соціальну справедливість. Про це заявила заступник міністра праці та соціального захисту Олена Гаряча. Вона вважає, що всі пенсії мають нараховуватися за єдиним законом — про пенсійне забезпечення.

А сьогодні в нашій країні діють ще 28 законодавчих актів, за якими різним професійним категоріям нараховуються пенсії. Їх треба скасувати, каже Олена Гаряча. За її словами, найближчим часом Кабмін розгляне це питання. Але, як відомо, закон не має зворотної сили. Тож у нинішніх спецпенсіонерів їхні великі доходи ніхто не відбере.

Поки що подібне приведення пенсійного забезпечення до єдиного знаменника лише в планах. Після уряду ноу-хау має пройти через парламент. Навряд чи з Верховної Ради такий законопроект вийде живий...

А ось уже з липня учасники бойових дій і сім'ї загиблих одержать надбавку до пенсій. За словами заступника соціального міністра, вона становитиме від 30 до 90 гривень. У перспективі уряд має намір здійснити кілька пенсійних «стрибків».

На які кошти? Олена Гаряча стверджує, що у зв'язку із зростанням заробітної плати в країні (середня вже становить тисячу гривень) внески до Пенсійного фонду збільшилися, і він зможе фінансувати майбутні підвищення. Хоча ПФ усе ще допомагає держбюджет. Але вже не в тих обсягах, що раніше. 30 млрд. грн. — такий бюджет фонду цього року. 7 млрд. дотується з держбюджету. Втім, деякі експерти із сарказмом ставляться до такої соціальної політики уряду. Вони стверджують, що економіка не готова до пенсійного благодійництва, і така політика спричинить інфляцію.

Ольга ВІТЕР.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Работорговців буде покарано?

Прокуратура АРК порушила кримінальну справу стосовно двох кримчан, яких звинувачують у продажі жінок до сексуального рабства. **Як повідомили в прес-службі прокуратури Криму,** постачання «живого товару» було налагоджено з 2000 року. Зловмисники підшукували молодих жінок, що перебували в скрутному матеріальному становищі, і пропонували їм високооплачувану роботу в Стамбулі. Потім переправляли кримчанок до столиці Туреччини як секс-рабинь. У кримінальній справі, що порушено за ч. 2 ст. 302 Кримінального кодексу України, фігурують сім епізодів злочинної діяльності обвинувачуваних.

Кожний третій автоперевізник обраховує пасажирів

Цього року Державна інспекція з контролю цін у Харківській області перевірила 54 підприємства, що займаються перевезенням пасажирів. На кожному третьому виявлено порушення щодо встановлення тарифів. **Як повідомляє «ЛІГАБізнесІнформ»**, у результаті проведених перевірок до порушників застосовано економічні санкції на загальну суму більш як 68 тис. грн. і попереджено обрахування споживачів майже на 119 тис. грн.

■ «КОМУНАЛКА»

«Соломинка» — лічильник

Єдиним порятунком для населення від обвалу цін на теплову енергію мають стати лічильники, які закликала встановити в кожній квартирі та будинку кам'янець-подільська «Тепловоденергія». Щоб заохотити споживачів встановлювати власні «рахувальники», підприємство готове надати кредит на півроку всім бажаючим обзавестися лічильниками і навіть встановити їх. Про це повідомила фінансовий директор кам'янецької «Тепловоденергії» Ніна Фабіанська. Нагадаємо, що тепло подорожчало на 218 відсотків. Щоб обігріти один квадратний метр житла, його мешканець мусить викласти три гривні 82 копійки.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Самі собі підсунули свиню

Причиною отруєння 38 дорослих і дітей під час святкування випуску в Оленівській школі Могилів-Подільського району на Вінниччині став збудник сальмонели (про цей випадок «Голос України» розповідав у номері за 29 червня ц. р.). Як повідомив в. о. начальника епідвідділу місцевої районної санепідемстанції Володимир Манжура, у 23 обстежених хворих виявлено захворювання на сальмонельоз, решта матеріалів перебуває в роботі. Але вже відомо, уточнив співрозмовник, що людям стало зле від м'ясних страв, зокрема копченої почеревини. Готували їх із м'яса свині, яке не пройшло ветеринарної експертизи. Крім того, було порушено технологію приготування і зберігання продуктів в умовах високої температури, яка становила від 25 до 30 градусів. Смажили і коптили їх у домашніх умовах. П'ятеро тих, хто готував страви, перші опинилися в лікарні. А вчора лікувальну установу залишили ще шестеро потерпілих, та на лікарняних ліжках залишається 21 хворий, серед яких 12 дітей.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Промоутер Олена

У вихідні та святкові дні на столичному Хрещатику можна побачити молодих людей, одягнених в уніформу різних фірм, — вони роздають рекламки своїх компаній. Їх називають промоутер — агент з поширення рекламної продукції.

Студентка І курсу Національного педагогічного університету ім. Драгоманова Олена Зубченко разом із друзями щовихідних представляє тут одну з телефонних компаній.

— Сьогодні в нас найвищий заробіток, — каже Олена, — 9 гривень за годину. Інші фірми платять 7—8. Шість годин роботи — і я вільна. Сама я родом із Хмельницької області. Батьки допомагають продуктами, але грошей не вистачає. Стипендія — 140 гривень, а за гуртожиток потрібно сплатити за рік 500. От і підробляю. Стомлююся, але не скаржуся. А коли отримую зарплату, все погане одразу забувається.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Голодовка завершилося реанімацією

Результатом багатоденної відмови від їжі Руслана Небояна стала його госпіталізація до Одеської обласної лікарні. «Голос України» уже повідомляв, що Небоян 16 травня оголосив голодовку, яку проводив у наметі перед будинком державного підприємства «Черазморшлях». Останнє заборгувало працівникові зарплату за 18 місяців. По допомогу до медиків «Швидкої допомоги» довелося звернутися після того, як його здоров'ю стала загрожувати смертельна небезпека. Нагадаємо, що на знак солідарності з Русланом у голодовці брали участь його вагітна дружина, сестра і товариш по роботі.

Екс-губернатор Одеської області народний депутат України Василь Цушко (СПУ) зустрівся з голодуючими і пообіцяв, що до 1 вересня їх буде виплачено всю заборгованість у зарплаті. А до цього часу нардеп заявив, що буде їх підтримувати грішми з партійної каси обласної організації Соціалістичної партії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

Фото УНІАН.

Молодь бере участь у змаганні з перетягування «горбатих» «Запорожців» на конкурсі «Козацькі забави-2006» у Львові.

Японія зацікавилася Лаврою

Учора в Україну з офіційним візитом прибув міністр закордонних справ Японії Таро Асо. Його прийняв Президент України Віктор Ющенко, потім відбулося перше засідання україно-японського комітету з питань співробітництва під спільним головуванням глав зовнішньополітичних відомств України та Японії. Культурна частина програми візиту передбачає відвідання музею Чорнобиля і Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

■ СВІТ КОРОТКО

НІДЕРЛАНДИ

Відставка прем'єра

Прем'єр-міністр Нідерландів Ян Петер Балкененде подав у відставку після розпаду правлячої коаліції. Виступаючи в парламенті, Балкененде повідомив, що обговорить з королевою країни Беатрікс питання про дострокові парламентські вибори. Коаліція розпалася після того, як уряду вдалося не допустити відставки міністра у справах імміграції Ріти Вердонк. Цього домагається низка партій.

ІРАН

Близькосхідна криза у глухому куті

До скликання екстреного засідання Ради безпеки ООН через операцію армії Ізраїлю в секторі Газа закликав міністр закордонних справ Ірану Манучехр Моттакі. У свою чергу, генсек ООН Кофі Аннан висловив глибоку стурбованість розвитком подій в Ізраїлі і на окупованих палестинських територіях. Він закликав ізраїльську владу дотримуватися міжнародного гуманітарного права і виявити стриманість, а палестинське керівництво — зробити все можливе для того, щоб домогтися звільнення ізраїльського солдата і припинити ракетні обстріли Ізраїлю.

ІСПАНІЯ

Протистояння припиниться?

Місцевий уряд пішов на переговори з організацією баскських сепаратистів ЕТА, щоб остаточно припинити воєнні дії. Про це заявила перший віце-прем'єр країни Марія де ла Вега. Точна дата початку переговорів поки що невідома. Навесні цього року угруповання припинило напади. Марія де ла Вега зазначила, що вже минуло більш як 1120 днів, як в Іспанії немає жертв від рук терористів з ЕТА.

США — РУМУНІЯ

Вашингтон здивувався

Держдепартамент США виразив подив із приводу наміру уряду Румунії вивести свій військовий контингент з Іраку. Вашингтон не був заздалегідь проінформований про цей план, визнав офіційний представник американського зовнішньополітичного відомства. Нагадаємо, що в четвер прем'єр-міністр Румунії Калин Тарічану повідомив, що запропонував Вищій раді оборони забезпечити виведення румунських солдатів з Іраку.

КИТАЙ

«Павутину» — під контроль

Влада Китаю посилює контроль за пошуковими системами Інтернету. Нині у Китаї трохи менш як 100 млн. осіб регулярно звертаються до послуг пошукових систем. Офіційні представники запевнили, що фахівці мають намір прискорити розвиток технологій для забезпечення безпеки роботи китайського сегмента «всесвітньої павутини».

Яструб звинувачує

«Українська фірма «Прогрес» у 2000—2001 роках поставила Китаю й Ірану по шість крилатих ракет далекої дії К-55 повітряного базування», — заявив віце-прем'єр, міністр оборони РФ Сергій Іванов на прес-конференції у Москві. За його словами, порушено кримінальну справу, почато розслідування. Віце-прем'єр зауважив, що це є грубим порушенням режиму контролю за ракетними технологіями, повідомляє наш московський кореспондент Віктор Тимошенко.

Навіщо російському віце-прем'єру було здувати нафталінний пил з інформації, що вже давно була спростована українськими офіційними особами, тільки Богу відомо. Принаймні запитати про це можливості в журналістів не було. «Акули пера» на прес-конференцію міністра оборони РФ Ігоря Іванова так і не потрапили, хоча всі російські телеканали дружно транслюють його сенсаційні заяви. Як пояснюють організатори, «контроль за проведенням» зустрічі міністра оборони з журналістами взяла на себе Федеральна служба охорони, а не, як було анонсовано, РІА-Новини, в офісі якого і проходила прес-конференція.

У Міноборони України «Голосу України» відмовилися коментувати заяву міністра оборони Росії. Як заявив глава прес-служби оборонного відомства, «продаж зброї є компетенцією Укрспецекспорту, оскільки Міноборони прямо постачаннями зброї не займається». У приймальні гендиректора Укрспецекспорту також відмовилися від коментарів, пообіцявши відповісти на всі запитання, викладені в письмовому офіційному запиті до компанії. Удень не було також і офіційної реакції МЗС України на обвинувачення Іванова.

Яна СТАДІЛЬНА.

У НАТО — тільки через референдум

«Проведення референдуму щодо вступу України в НАТО буде тільки інструментом для остаточного прийняття рішення, коли Україна та Північноатлантичний альянс будуть готові сісти за одним столом», — заявив в. о. міністра оборони Анатолій Гриценко під час проведення відеоконференції з членами об'єднаної робочої групи з оборонних реформ «Україна — НАТО». Він підкреслив, що у підписаній нещодавно коаліційній угоді між трьома політичними силами України чітко визначено, що рішення про вступ України до НАТО прийматиметься тільки через референдум. Він зазначив, що якщо сформована коаліція працюватиме протягом тривалого часу, його проведення цілком можливе.

Міністр припускає, що референдум не перешкоджатиме вступу України до альянсу, якщо до цього часу провести відповідну інформаційну роботу серед населення країни.

Польські камені заговорили українською

Цьогорічний фестиваль польської культури на Житомирщині «Теньча Полєся» — «Веселка Полісся» присвячений виходу книги Валентина Грабовського «Розмова з каменем». У ній — поетичні переклади з російської, білоруської, литовської, грузинської, болгарської, бурятської мов. Та насамперед з польської. Назву збірці дав вірш лауреата Нобелівської премії Віслави Шимборської. Книжка побачила світ завдяки допомозі Генерального консула Республіки Польща в Луцьку Войцеха Галонзки. В. Грабовський був палким поборником зміцнення дружби і культурних зв'язків між народами. Він створив і очолював Товариство поляків Житомирщини. Фестиваль «Теньча Полєся» теж було започатковано завдяки його ентузіазму. На цьогорічній «Веселці» звучали поетичні рядки Грабовського, його улюблені пісні — українські й польські, свою майстерність демонстрували колективи з різних регіонів області.

Фото автора.

А тим часом Україна і Польща підписали угоду про співпрацю у галузі туризму. Країни домовилися також сприяти встановленню та розширенню ділових зв'язків між українськими і польськими організаціями і підприємцями, що беруть участь у развитку міжнародного туризму, здійснюють капіталовкладення, а також про спільну діяльність з обслуговування туристів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Войцех Галонзка з акторами.

В економічних відносинах Києва і Москви багато політики

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

У російській столиці відбувся «круглий стіл», на якому бізнесмени, дипломати і політики обговорили проблеми економічного співробітництва України і Росії в галузі авіабудування. У діалозі взяв участь Посол України в РФ Олег ДЬОМІН (на знімку), який і відповів на запитання «Голосу України».

— Олеже Олексійовичу, в російських ділових колах часто говорять, що немає необхідних правових механізмів захисту іноземних інвестицій в Україні.

— Знаєте, спочатку треба визначитися: що хотіли б росіяни? Наприклад, якщо говорити про спільний україно-російський літак Ан-70, то йдеться не про захист російських інвестицій. Наводяться зовсім інші аргументи, що ставлять під сумнів реалізацію проекту, схваленого президентами обох країн.

— Скажіть, чи можливе об'єднання українського і російського авіапрому?

— Світовий досвід показує, що про формалізоване об'єднання треба говорити дуже обережно. Потрібно робити все поступово, починаючи зі спільних проектів. А потім лише думати про якісь організаційні заходи. Можливо, у перспективі українські й російські заводи інтегруватимуться. Тільки фахівці мають говорити, в якій послідовності та в яких тимчасових рамках це відбудеться.

— Але у світі жодна країна не випускає літаки самостійно, зазвичай поєднується науковий і виробничий потенціал декількох країн. У нас є ще час, щоб не залишитися в хвості світового авіабудівного бізнесу?

— У нас цього часу вже не залишилося. Бо той інтерес, який виявляють європейські інвестори до російських і українських авіапідприємств і КБ, показує: якщо наша невизначеність і далі триватиме, то нас до Європи інтегрують поодинці, окремо одна від одної. І тільки для того, щоб ні Україна, ні Росія не могли зайняти свою нішу на ринку світового авіабудування.

— Чи визначено дату вручення ваших вірчих грамот президенту РФ Володимирові Путіну?

— Є визначена процедура, дипломатичний протокол. Я чекаю цієї події.

Вів розмову Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ДЕНЬ
СУБОТА, 1 ЛИПНЯ 2006 ■ № 119 (3869)

■ СПОРТ

Серед грандів

Легка атлетика. Малага (Іспанія). Кубок Європи. Жіноча збірна України посіла третю сходинку. Золоту нагороду до скарбнички нашої команди принесла Ольга Саладуха, яка показала найкращий результат у потрійному стрибку. Бронзові медалі дісталися Ірині Секачовій у метанні молота, Тетяні Терещук у бігу на 400 метрів з бар'єрами, Наталії Беркут у бігу на 5000 метрів та Наталії Тобіас у бігу на 1500 метрів. Ще одну «бронзу» українки здобули в естафеті 4Х100 метрів.

Чоловіча збірна України, яка повернулася до еліти, в підсумку посіла високу п'яту позицію. Іван Гешко виграв забіг на 1500 метрів, а потім був другим на дистанції 800 метрів. До речі, Гешка було визнано найкращим учасником турніру Кубка Європи. Сергію Лебедю дісталася нагорода найвищого ґатунку у бігу на 5000 метрів.

Арбітри також… «плачуть»

Футбол. Знову, шановні читачі, ви у вигіднішому становищі, ніж я. Адже знаєте результат учорашнього чвертьфінального матчу Україна—Італія. Тому поговоримо про останні події, котрі хоч і відбулися на чемпіонаті в Німеччині, але не на футбольних полях. Навколо них.

Усіх нас засмутила травма Андрія Вороніна, який, на жаль, вибув з лав на 10—15 днів. Такий прогноз лікарів. Але цей талановитий футболіст продовжує привертати до себе увагу. Поширилася інформація, що нападником збірної України і леверкузенського «Байєра» зацікавився італійський клуб Серії А «Удінезе». За словами менеджера гравця Андрія Головаша, в послугах Вороніна зацікавлені також ще кілька інших італійських команд.

Польська «кадра» невдало виступила на футбольних полях ЧС—2006, засмутивши своїх численних прихильників. Президент Польського футбольного союзу Міхал Лісткевич заявив, що одразу почався пошук тренера збірної, який має замінити Павела Яннаса. Пан Лісткевич розраховує, що це питання буде розв'язано за кілька тижнів. Хоча доля пана Яннаса офіційно стане відомою 14 липня, після його зустрічі з главою ПФС. А поки що Павел Янас перебуває в Німеччині, де зустрічається з людьми, котрі добре поінформовані про ситуацію на ринку праці тренерів.

Одним із можливих кандидатів на посаду наставника збірної Польщі Лісткевич назвав нідерландця Лео Бенхаккера, головного тренера збірної Тринідаду і Тобаго.

Найгостріший критиці на чемпіонаті піддають арбітрів. І ФІФА досить серйозно реагує на думку фахівців та журналістів. От, скажімо, росіянин Валентин Іванов уже збирається додому. А його колега відомий Грем Полл з Англії заявив, що вирішив більше не судити міжнародних матчів після того, як допустив помилку в матчі Хорватія—Австралія, не вилучивши захисника хорватів Йозефа Шимуніча за дві жовті картки. Сер Полл сказав пресі, що дуже жалкує про свою провину.

— Визнаю, що помилився, — сказав арбітр. — Моє рішення ніяк не пов'язане з тим, що ФІФА не залишила мене на чемпіонаті, і не пов'язане з думками інших арбітрів. У футболі є певні правила. Я не виконав їх. Щиро каюся за припущену похибку.

Студенти не підкачали

Футбол. Студентська збірна України у дні чемпіонату світу відвідала Мюнхен. І не якась там туристична група. На стадіоні ФК «Вюрмтал» вона провела два товариські матчі. У першому наші зіграли внічию з національною студентською збірною ФРН — 3:3 (у гостей відзначилися Кандауров — двічі та Комар). А потім перемогли студентську збірну Мюнхена — 3:2 (Коробкін, Кандауров, Проневич).

За український колектив грали спудеї денної форми навчання з різних вузів країни: Погорілий, Зубахін, Жданов, Чуприна, Комар, Олешко, Козир, Чернишов, Проневич, Зуєвич, Коробкін, Кандауров, Лук'янець, Лободін.

До поїздки до ФРН студентська збірна України готувалася серйозно, провівши підготовчі збори на базі ФК «Оболонь-2».

Після повернення додому керівник нашої делегації, перший віце-президент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС), заслужений тренер України Олег Первушкін ось що розповів кореспондентові «Голосу України»:

— Ці поєдинки були дуже корисні для нас зусебіч. Наші футболісти позмагалися із сильним суперником, здобули цінний досвід виступів на міжнародній арені. А ще ті поєдинки сприяли зміцненню зв'язків між студентськими спільнотами наших країн. Ми підписали договір про співпрацю Всеукраїнської футбольної студентської ліги та Федерації студентського спорту Німеччини. Це дасть змогу і надалі проводити зустрічі між студентськими командами України і Німеччини на всіх рівнях.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

МОЗ дозволив відновити з 1 липня проведення проб Манту

Елітні котеджі замість елітних виноградників?

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

(Початок на 1-й стор.).

Відповіді кримських чиновників в. о. міністра не забарилися. Про необхідність зберегти національний статус науково-виробничого об'єднання «Масандра» й захистити цей унікальний винаробний комплекс від усіх зазіхань заявив Голова кримського парламенту Анатолій Гриценко. «Адже статус національного 1999 року об'єднанню присвоїли якраз для того, щоб застерегти від нападок на його земельні території, розташовані на Південному березі Криму в унікальному гірсько-природному масиві. Однак в указі не було визначено механізм збереження територіальної цілісності підприємства й дії заборони на приватизацію його земель», — наголосив Анатолій Гриценко. На його думку, органи центральної влади мали ухвалити з цього приводу спеціальне рішення. В Мінагрополітики України, за його словами, безпідставно вважають, що підприємства виноградарства і виноробства нерентабельні й підлягають приватизації. «Масандра» щороку перераховує у бюджет майже 20 млн. грн.

Стурбований ситуацією навколо «Масандри» і постійний представник Президента України в Криму Геннадій Москаль. Він звернувся до глави держави, Кабміну з проханням не включати Національне виробничо-аграрне об'єднання «Масандра» у перелік підприємств, які підлягають приватизації, та зберегти унікальне виробництво.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Як Катюша трофеєм стала

Майже двадцять один рік тому, а коли точніше, то 31 липня 1985 року, Попасну буквально захлиснула всенародна радість. Приводом стало досить незвичайне явище: на околиці міста приземлилася одна з «Катюш», що їх було запущено в небо під час відкриття Всесвітнього фестивалю молоді й студентів у Москві 1985 року. Легка лялька перебувала в польоті троє діб і подолала 1100 км. Якби не лопнула одна із трьох куль, котрі підтримували її в повітрі, найімовірніше, вона полетіла б далі. Але попаснянцям, можна сказати, пощастило, вони стали володарями унікальної ляльки, котра уже більш як двадцять років є мало не головним експонатом районного історичного музею.

Як розповідають, цей незвичайний трофей міг бути безповоротно загубленим, якби не тодішній директор музею Семен Петрович Іофе. Він навідріз відмовився віддати «Катюшу» представникам фестивального комітету, котрі спеціально приїхали з Москви, щоб забрати ляльку, і встояв перед другим секретарем Луганського обкому партії, який наказав повернути «десантницю» до столиці.

Латиський єврей Іофе приїхав до Попасної після війни, не дуже добре говорив російською мовою, але полюбив цей край, прикипів до нього серцем настільки, що став вивчати його історію. Це він створював музей, багато років був беззмінним його директором, останнім часом жив тут і загинув серед своїх експонатів. Його смерть приголомшила все місто. Семена Петровича знайшли вбитим у коридорі музею. Він помер від безлічі ножових поранень. Як пізніше стало відомо, героя війни не пожаліли підлітки, котрі хотіли викрасти раритетну зброю, виставлену в музеї. Кожна екскурсія сьогодні починається з імені Іофе і закінчується ним.

Якщо говорити про ляльку, то незадовго до своєї смерті Семен Петрович мав намір її відреставрувати. На фанерному обличчі й кокошнику фарби збереглися добре, а от сарафан і сорочка «Катюші» потребували відновлення. Але коли працівники музею проаналізували майбутню роботу в деталях, стало очевидним, що тканини краще не торкатися. Так і стоїть сьогодні «дівчина» у старому, вицвілому вбранні.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Уклонилися рідній землі

Монастирю в Яблочині — відомому осередку православ'я у Польщі — вже понад півтисячоліття. Щороку на свято його покровителя Святого Онуфрія з'їжджаються тисячі православних із Польщі, Білорусі, України. Прибула на нього і делегація з Волині — вихідці з Холмщини. Наші земляки взяли участь у храмових урочистостях, які очолював блаженніший митрополит Варшавський і всієї Польщі Сава. Вони також відвідали духовні святині, вклонилися могилам батьків у Березні, Стовп'ї, Савині, Ганську, Виріках, Словатичах, Влодаві.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Найсильніше — «Вільне слово»

Сім років поспіль, відколи на Рівненщині проходить обласна спартакіада журналістів, перше загальнокомандне місце виборює колектив обласної газети «Вільне слово». Ось і нинішньої спартакіади, яка проходила в місті Березне, представники видання були найсильніші в семи видах спорту із восьми, що знову забезпечило їм командну перемогу.

На знімку: під час змагань з армреслінгу очки своїй команді приносить оператор комп'ютерної верстки Анатолій Рудюк (ліворуч).

Марія КОРНІЙЧУК.

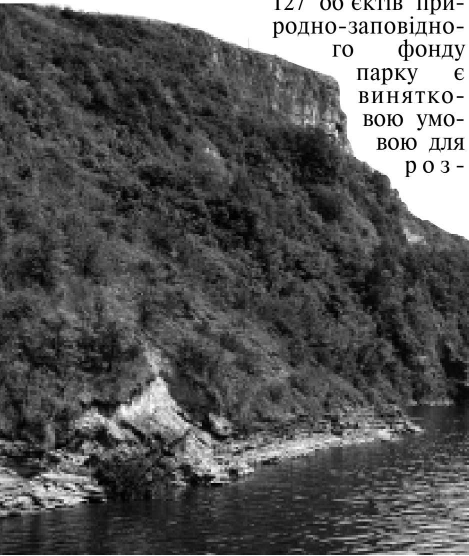

Фото автора.

«Подільські Товтри» зачарували світ. Реальний та віртуальний

Днями виповнилося 10 років з дня створення найбільшого в Україні Національного природного парку «Подільські Товтри», що розташований на території трьох районів Хмельниччини: Городецького, Чемеровецького та Кам'янець-Подільського. Його площа — 261316 гектарів.

Скеляста дугоподібна гряда, яка піднімається над рівниною на висоту 60—65 метрів, насправді є бар'єрним рифом міоценового моря і складається із залишків древніх молюсків та інших груп безхребетних. Аналогів Товтрам у світі немає, але схожі кряжі є у Великій Британії та США. Хвилястий «хребет» манить до себе пагорбами у вигляді колон, хаотичних нагромаджень, а також каньйонами та долинами, що тягнуться над Дністром і його притоками, карстовими печерами «Атлантида» та «Киянка», всесвітньо відомим еталонним розрізом силурійського періоду — Китайгородською стінкою. Тут добре збережено історико-архітектурні пам'ятки доби Київської Русі, інших періодів. А до всього є справжнє намисто із мінеральних джерел на кшталт «Нафтусі», «Миргородської», «Мінської». А ще — буйне різнобарв'я трав навколо, яке дає поживу бджолам, за що Товтри ще називають Медоборами.

127 об'єктів природно-заповідного фонду парку є винятковою умовою для розвитку оздоровчого і пізнавального туризму. Тут можна подорожувати пішки, на авто чи велосипеді, на конях чи течією річки, а взимку — на лижах. З 1996 року колектив НПП «Подільські Товтри» під керівництвом Олександра Нікітіна займається організацією рекреаційної діяльності: облаштовує туристичні стежки, встановлює охоронні аншлаги, вказівники, дбає про туристичну інфраструктуру. Тутешня еколабораторія проводить постійний моніторинг стану рослинного, тваринного світу, води, повітря. Активно залучаючи до цієї справи студентів та школярів. Вони ж — активні відвідувачі багатющої бібліотеки та музею парку.

Ведеться в НПП і науково-дослідна робота у співпраці з Інститутом ботаніки, Інститутом екології Карпат НАНУ, Кам'янець-Подільським державним університетом. Найбільший внесок у цю справу — кандидата біологічних наук Людмили Люблінської. Нею вже підготовлено дев'ятий том «Літопису природи НПП «Подільські Товтри».

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.
Фото В. НОВОСАД.

На знімку: чари Медоборів.

До речі

Міжнародна компанія SpyLog, яка стежить за відвідуванням інтернет-сторінок, визнала, що віртуальна сторінка парку «Подільські Товтри» перебуває в першій десятці рейтингу за категорією «Краєзнавчі музеї, земельні фонди та їх використання, пішохідний туризм, спелеологія», у другій — за категорією «Вітчизняна історія». Серед тих, хто заходить на сторінки «Товтр», є користувачі з усього світу. Не дивно, що вітчизняні провайдери, а також російський «Міжнародний соціально-екологічний союз» з огляду на унікальність та величезну цінність еколого-освітньої інформації дали дозвіл на безкоштовне розміщення віртуального Національного парку у світовій «павутині» Інтернет.

◀ 23 червня. Львів. Унаслідок сильної зливи було затоплено міські вулиці.

24 червня. ▶ Київ. У Музеї народної архітектури і побуту «Пирогів» відбувся традиційний День гончара.

◀ 25 червня. Одеська область. У Білгород-Дністровському відкрився III музичний фестиваль «Фортеця».

26 червня. ▶ Випуск у Луганській спеціалізованій фізико-математичній школі №1.

◀ 27 червня. Севастополь. Мітинг з вимогою не підвищувати тарифи на житлово-комунальні послуги.

28 червня. Святкування 10-ї річниці прийняття Конституції на столичному Хрещатику.

29 червня. Триває блокування роботи Верховної Ради депутатами з фракції Партії регіонів, які не згодні з процедурою обрання Голови Верховної Ради, Прем’єр-міністра та розподілу парламентських комітетів.

Сім днів із життя країни — очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

Івано-Франківська облрада вирішила змінити назву міста Яремча на історичну — Яремче

Генсек Ради Європи Террі ДЕВІС закликав США закрити базу в Гуантанамо

■ РЕАЛІЇ

Був авторитетом, але не кримінальним

Читаю заголовок у проросійській газеті, яка претендує на найправдивішу: «Столичного «авторитета» вбили за НАТО?».

Однобока подача фактів не здивувала: на яку об'єктивність і правду можна розраховувати, цитуючи лише необґрунтовані заяви слідчого?

Йдеться про зухвале, серед білого дня, вбивство 44-річного Юрія Хадарцева — заступника голови Всеукраїнської громадської організації «За Україну, Білорусь і Росію» («ЗУБР»). Він був справжнім авторитетом, без лапок — активістом руху, щирим другом, душею компаній і музичних вечорів. Таким, щонайменше, його запам'ятають рідні, численні друзі, музиканти близького зарубіжжя, «сопалаточники».

До слова, Юрія Хадарцева, громадянина Росії, і сьогодні добре пам'ятають у Чувашії. У молодості він був серед кумирів чебоксарської молоді, вів у місті найпопулярнішу дискотеку. Там батько Юрія працював міськвійськкомом, мати — вчителькою. Після виходу на пенсію родина переїхала у Владикавказ, звідти Юрій десять років тому перебрався до Києва. Загиблий виховував трьох дітей, свого часу здобув дві вищі освіти, зокрема і педагогічну.

Багато версій убивства «гуляє» світом.

— Комусь... вигідно, мабуть, представляти його світу рекетиром, осетинським бойовиком, — зазначає голова «ЗУБРа» Олена Мазур. — Так простіше правоохоронцям. А він був порядною людиною, всебічно обдарованою особистістю, якому небайдужа доля України. Її громадянином, до слова, він міг стати найближчим часом. Не сумніваюся, що вбивство активіста «ЗУБРа» політичне. Мета одна —залякати прихильників антинатовського руху. Друзі й соратники Юрія Хадарцева роблять усе можливе, щоб допомогти матері загиблого перевести його сина з київського вузу до російського. «Це найкраща данина пам'яті Юрію», — вважає Олена Мазур та її однодумці...

Іван ІЛЛЯШ.

Ленін переїде із заходу на схід

У Рівному пам'ятник Леніну місцева влада збирається продати на аукціоні. За радянських часів він височів на центральному майдані Млинова на Рівненщині, а нині зберігається у житлово-комунальному підприємстві «Млинівське». Виручені кошти стануть першим внеском на виготовлення іншого пам'ятника — Тарасу Шевченку. Взяти участь в аукціоні і вивезти бронзового Леніна у Східну Україну вже зголосився один із тамтешніх підприємців.

Олександра ЮРКОВА.

«Генеральне прибирання» закінчилося. До наступного року?

У Донецькій області підбито підсумки двомісячника з благоустрою міст. За цей час виконано робіт на суму майже 14 мільйонів гривень. Зокрема, розчищено від сміття, бруду і сухостою парки, сквери та вулиці, тротуари і прибудинкові території. Висаджено понад 60 тисяч дерев, 35 тисяч кущів, 33 тисячі кущів троянд, засіяно 210 гектарів газонів. Капітально відремонтовно 78 тисяч квадратних метрів міських доріг, а поточний ремонт виконано на понад 200 тисячах квадратних метрів. Протягом цього часу прибрано і відновлено братські могили і пам'ятники, скульптури і дитячі майданчики, ліквідовано понад 2,5 тисячі стихійних звалищ. Водночас ще не розпочали ремонт доріг у Новогродівці, Добропіллі, Добропільському та Красноармійському районах.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

У селі Гвардійське, що на Хмельниччині, встановили пам'ятний знак* (на знімку) *з нагоди занесення Комітетом із всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в Список всесвітньої спадщини геодезичної Дуги Струве. Список ЮНЕСКО становить 812 пам'яток всесвітнього значення. Дуга Струве — єдине серед них науково-технічне чудо. Дуга завдовжки 300 кілометрів перетинає з півночі на південь території десяти європейських держав. Тому на відкриття пам'ятного знака прибули представники Норвегії, Швеції, Фінляндії, Росії і інших країн.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

«Консиліум» для абітурієнта

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Протягом року чиновники трьох міністерств — освіти, охорони здоров'я та оборони — не можуть дійти згоди у питанні надання дозволу на вступ до медуніверситету офіцеру ЗС України Юрію Качуровському.

Торік у нього, старшого лейтенанта, начальника медслужби батальйону однієї з військових частин, що дислокується на Київщині, прийняли документи на вступ до Київського національного медичного університету імені О. Богомольця. Але до складання іспитів не допустили. Вже перед тим, як видати екзаменаційний лист, у приймальній комісії звернули увагу, що абітурієнт є офіцером української армії. Поставили умову: або він звільняється з армії, або йому повертають документи.

Прощатися з військом у офіцера не було жодного бажання. Навпаки, він зі школи мріяв про професію військового лікаря. Він хоче служити й далі. Тому забрав документи і повернувся до своєї військової частини. Але Ю. Качуровський сповнений бажання здобути вищу медичну освіту. Але як це можна зробити, коли у медичних вузах, як відомо, не передбачена заочна форма навчання?

Батьки Юрія — Олег Петрович і Олександра Вікторівна, вчителі школи у селі Снітків Мурованокуриловецького району на Вінниччині, стверджують, що держава передбачила вихід із такої ситуації. Тільки чиновники ігнорують виконання ними ж прийнятого документа. Батько й мати вважають, що їхній син став заручником непродуманої системи підготовки медичних кадрів для армії. Про все це вони написали в листі до редакції нашої газети. Кажуть, син не може займатися вирішенням цього питання, бо він на службі. У них теж небагато вільного часу. Обоє працюють. Змушені раз по раз відпрошуватися з роботи, використовувати для поїздок до столиці вихідні. Роблять усе, щоб допомогти синові стати абітурієнтом. Та й не тільки йому. **В такій само ситуації опинилися десятки випускників факультету помічників військових лікарів Вінницького медичного коледжу імені академіка Заболотного, які вирішили підвищити отриману в коледжі кваліфікацію бакалавра медицини.**

Нова вступна кампанія уже не за горами. Тим часом поки що батьки не можуть обнадіяти сина. Так і не знають, вдасться йому стати абітурієнтом чи ні? Тому продовжують листуватися з чиновниками названих міністерств і оббивати пороги їхніх кабінетів. Роблять це уже протягом року, точніше з липня 2005-го. Відтоді, як синові відмовили у вступі до Київського медичного...

Нещодавно батькові Юрія вдалося потрапити на прийом до в. о. міністра освіти Станіслава Ніколаєнка. За словами Олега Петровича, головний освітянин погодився надати дозвіл на складання вступних іспитів до Київського національного медуніверситету офіцеру Качуровському. Щоправда, з однією умовою — якщо військове відомство гарантуватиме цільове направлення на навчання свого офіцера. Качуровський каже, що торік Міноборони відмовилося від надання такого документа. Потрапити на прийом до в. о. міністра оборони батькові офіцера не вдається. Чиновники нижчого рівня не беруть на себе відповідальність вирішувати це питання. Бо йдеться про кошти. Вони кажуть: дуже дорогий вийде лікар для армії.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Вінницький медичний коледж Юрій Качуровський закінчив 2003 року. Як уже згадувалося, здобув спеціальність помічника військового лікаря. Диплом у здібного юнака з відзнакою. На той час Вінницький медколедж був єдиний у державі, де готували помічників військових лікарів. Кажу про це в минулому часі, бо вже третій рік тут не приймають абітурієнтів на цю спеціальність. А з наступного року, коли завершать навчання нинішні студенти, відділення буде закрито. З цього приводу в. о. міністра оборони вже підписав відповідний наказ.

Коли Качуровський вступав до коледжу, він знав про те, що випускники мають право після його закінчення продовжувати навчання у медичному університеті. Така перспектива тішила хлопця. **Разом з іншими Юрій підписав типовий контракт (№253, затверджений 1 вересня 2001 року), в якому зазначалося, що він зобов'язується протягом двох років відслужити у війську, а тоді матиме право продовжити навчання на базі Київського національного медуніверситету на факультеті підготовки лікарів для Збройних сил України. Однак в університеті про існування такого документа, як кажуть, не чули ні сном ні духом.**

Ректор Київського національного медуніверситету імені О. Богомольця, член-кореспондент АМН України, професор Віталій Москаленко, на запит Мінохорони здоров'я, письмово повідомив про те, що угода між їхнім вузом і Вінницьким медколеджем імені академіка Заболотного про продовження навчання випускників коледжу в медуніверситеті не розроблялася і не була укладена. У медколеджі стверджують, що типовий договір погоджували у Мінохорони здоров'я й Міноборони.

Зрештою, батькам вдалося розшукати ще один документ, який підтверджує правоту їхнього сина. Він лежить у Міноборони, в департаменті охорони здоров'я. Там Качуровським повідомили (письмово) про те, що 8 грудня 1997 року було підписано спільний наказ міністрами оборони і охорони здоров'я. Його номер — 346/450. У ньому зазначено, що випускники, які проходили підготовку на посади помічників лікарів для ЗС України і отримали освітньо-професійний рівень бакалавра медицини, направляються на військову службу на посади офіцерів медслужби. Після двох років служби вони можуть продовжити навчання на факультеті підготовки лікарів для ЗС України Київського національного медичного університету імені О. Богомольця.

Цей лист спершу обнадіяв Качуровських. А потім розчарував. «Нинішнього року не визначено умов до правил прийому на факультет підготовки лікарів для ЗС України з числа випускників відділення помічників військових лікарів». Нагадаю, це було торік. Нині, за словами батька офіцера, медуніверситет уже не заперечує проти вступу Юрія. Але виставляє при цьому ту саму умову, що й Мінохорони здоров'я і Міносвіти — абітурієнт повинен надати цільове направлення військового відомства.

В. о. керівника департаменту охорони здоров'я Міноборони В. Печиборщ в особистій розмові з батьком офіцера не приховував того, що не розуміє, яким чином офіцер може навчатися на стаціонарі. Тому, звичайно, не може дати направлення на навчання. «Чиновника можна зрозуміти, — каже О. Качуровський. — Не в його компетенції приймати таке рішення. Тому я так хотів потрапити на прийом до міністра. Але зробити це, виявляється, не просто. Чи знає пан Гриценко про цю проблему — для нас залишається загадкою. Тим часом чекати нема коли — вступні іспити до університету вже на носі».

На запитання про те, як інші випускники цього факультету здобувають вищу освіту, заступник директора Вінницького медичного коледжу Володимир Токар відповів, що частина з них знайшла самотужки вихід із ситуації. У деяких медуніверситетах, зокрема Вінницькому, є фармацевтичні факультети, на яких можна навчатися заочно. Там і здобувають вищу освіту. Дехто з випускників «зрадив» професії й опановує іншу спеціальність — юриста або вчителя.

Юрій Качуровський не має бажання йти ні у вчителі, ні у провізори. Про мрію сина стати нейрохірургом розповіла його мати. Олександра Вікторівна каже, що навіть під час відпусток Юрій пропадає у районній лікарні. Ходить на операції. Стежить за роботою хірургів. Мати серцем відчуває, що син правильно обрав професію. З нього буде гарний лікар. Тільки як вийти їм із зачарованого кола, не знає. Так само батьки не відають, чим закінчиться цей затяжний «консиліум» чиновників з трьох міністерств?

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Петро СИМОНЕНКО:
ВЕЛИКИЙ ОБМАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Анатомія політичного і соціально-економічного занепаду України

Українська держава за останні п'ятнадцять років так званої незалежності у своєму розвитку пройшла кілька етапів. Кожний з них має свою специфіку і своє усоблення.

Але через усі ці роки та етапи наскрізною лінією проходить суцільна цинічна неправда і системний нахабний обман народу з боку тих, хто має владу і гроші, піднесені ними в ранг офіційної державної політики.

Декларуючи на словах свою нібито прихильність демократичним принципам і свободам, нібито вболіваючи за національні інтереси, правлячий режим Кравчука—Кучми—Ющенка грубо і безцеремонно дурить народ буквально на кожному кроці, прикриваючи цим свою політичну безпорадність і управлінську бездарність, безперспективність і безвихідь свого політичного і соціально-економічного курсу.

Тому спадають на думку відомі ленінські слова: «Чесність у політиці є результат сили, лицемірство — результат слабкості».

I. РОЗВАЛ НАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ І ПОЧАТОК РОЗГРАБУВАННЯ КРАЇНИ

(Період Кравчука (1991—1994 рр.)

В умовах великомасштабної кризи Радянського Союзу частина вищої української бюрократії взяла курс на вихід зі складу союзної держави. Зрадивши партію, а потім країну і народ, республіканська чиновницька номенклатура самочинно наділила себе винятковим правом на перерозподіл і захоплення народного багатства. Під маркою боротьби за незалежність і турботи про благо українців вона почала втілювати в життя план узурпації влади й особистого збагачення.

У цей період було покладено початок операції «великого обману українського народу», яка поетапно реалізується всі наступні роки незалежності. При цьому усоблення та ідеологічне забарвлення влади не раз змінювалися, але характер її відносин з суспільством завжди залишався незмінний.

Тоді, на початку 90-х, для реалізації свого задуму республіканська бюрократія змушена була піти на змову з націонал-демократами. І вже в липні 1990 року нібито під тиском нац-демів Верховна Рада приймає «Декларацію про державний суверенітет України», в якій проголошується формальна незалежність УРСР.

У тому самому 1990 році Верховна Рада УРСР під керівництвом тодішнього голови Кравчука під стратегію демонтажу і розграбування соціалістичної держави підводить відповідну юридичну базу. Так, 3 серпня було прийнято Закон про економічну самостійність УРСР, що закріплював власність «народу» України на її національне багатство. У жовтні прийнято «Основні напрями із стабілізації народного господарства для переходу до ринкової економіки», у листопаді — «Концепцію переходу УРСР до ринкової економіки».

У цих документах за ширмою загальних слів про необхідність роздержавлення власності проглядався намір чиновників і націонал-демократів безконтрольно і необмежено привласнювати загальнонародне добро, залишаючи народ у злиднях та економічному рабстві. Вони привласнювали державне майно, вичавлювали у свої кишені державний бюджет до останньої краплі.

Неухильно проводячи лінію на відділення, республіканські чиновники і націонал-демократи у своїх підступних цілях використовували і спрямовували протестні хвилі масового соціального невдоволення. В умовах стрімкого падіння рівня життя населення, господарського розвалу та економічного розгардіяшу в суспільстві зміцнюється впроваджувана зверху думка про незалежність.

Громадян запевняють, що республіканське керівництво щиро бажає навести порядок в економіці, приборкати інфляцію і розв'язати наявні соціальні проблеми, але йому для цього бракує суверенітету, владних повноважень, монополізованих Москвою.

У моду входить маніпулювання цифрами і економічними показниками. Активно навіюється постулат, що обсяги промислового і сільськогосподарського виробництва в Україні набагато перевершують показники інших союзних республік, а отже, епоха благоденства українського народу настане одразу після здобуття незалежності.

Київська влада потай підтримує стихійні мітинги і збори. Підтримується діяльність націоналістичних організацій. Відроджуються колись заборонені релігійні конфесії.

У регіонах також починають назрівати сепаратистські настрої. Активно поширюються чутки про необхідність відновлення Кримської автономії, заснування Галицької автономії у складі Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської областей, «Новоросії» у складі Одеської, Миколаївської і Херсонської областей, створення Донецько-Криворізької республіки зразка 1918 року.

Українське суспільство на тлі політичної нестабільності та економічного спаду змушують повірити, що єдиним виходом із тривалої кризи є проголошення суверенітету.

Народ дедалі більше заплутувався в хитросплетіннях політичних інтриг республіканської влади та її взаєминах з Москвою. Про це чітко свідчать дані референдуму, проведеного в березні 1991 року. За збереження Союзу висловилися 70,5 відсотка, за незалежність у складі Союзу (у найвищому ступені маніпулятивне запитання) — 80,2 відсотка, тобто приблизно 2/3 учасників відповіли позитивно на обидва запитання. Це означало, що вони хотіли б жити в незалежній Україні, яка входить до складу СРСР. Однак тодішнє державне керівництво України рішуче бере курс на її відокремлення і вихід зі складу СРСР.

24 серпня 1991 року Верховна Рада УРСР під головуванням Кравчука приймає Акт проголошення незалежності України. Влада готує проведення нового референдуму, і 1 грудня 1991 року дезорієнтовані громадяни голосують за створення незалежної Української держави. Цього самого дня 62 відсотками голосів Кравчука обирають Президентом України. Він прийшов до влади на хвилі національного піднесення українського народу, спекулюючи ідеями національної незалежності та суверенності.

Для розв'язання проблем своєї міжнародно-правової легалізації глави України, Росії і Білорусії терміново, таємно від союзного керівництва і власного народу зустрічаються в Біловезькій пущі (7—8 грудня 1991 р.) і підписують угоду про денонсацію Союзного договору 1921 року.

Отже, змова частини партійної номенклатури і чиновницької бюрократії на чолі з перевертнем Кравчуком з націонал-демократами забезпечила номенклатурно-бюрократичній еліті метаморфозу в нову, тепер уже національну якість.

Перша змова бюрократії і націонал-демократів вилилася у перерозподіл сфер впливу і державного управління. Бюрократія зберегла стратегічні позиції, залишивши за собою керівництво економікою, фінансами, податками, транспортом, зв'язком, армією, зовнішньою політикою, митницею, міліцією і Службою безпеки. Націонал-демократам віддали в управління ідеологію, освіту, культуру, деякі засоби масової інформації.

Результати такого симбіозу не забарилися. За підтримки Кравчука націонал-демократи взяли курс на політичну ізоляцію від Росії і примусову націоналізацію всіх сфер громадського життя. Почалося переписування історії, впроваджувалася дискримінаційна мовна політика, активно відроджувалися націоналістичні і профашистські партії.

Навесні 1992 року вперше після Великої Вітчизняної війни в Києві легально відбулася конференція Організації українських націоналістів. За півстоліття ніщо істотно не змінилося в їх антинародній позиції. Вони тільки трохи модернізували тактику боротьби за владу, створили легітимні політичні структури.

Українські націоналісти різко активізували поширення свого ідеологічного контролю на духовне життя суспільства. У червні 1992 року створюється так звана Українська православна церква Київського патріархату. Патріархом цієї церкви обирають В. Романюка — колишнього «політичного», який втілював ідею незалежності Української церкви від Москви. До сьогодні не визнана жодною православною церквою світу, УПЦ КП проводить злісну антиросійську політику і провокує міжконфесійне протистояння в Україні.

Агресивна ідеологічна експансія націонал-демократів, всіляко підтримувана Кравчуком, заклала основу регіонального розколу України. Саме тоді між Сходом-Півднем і Заходом України виникли гострі світоглядні суперечності, які тривають дотепер.

Зовнішня політика молодої української держави також стала заручницею ідеологічних доктрин націонал-демократів. Плазування перед Заходом і протистояння з Росією — ось що було запропоновано українському народу замість збалансованої зовнішньополітичної лінії.

На догоду американським мілітаристам та їх союзникам по НАТО почався процес тотального роззброєння України. Уже в перші роки незалежності Україна позбулася третього за потужністю у світі ядерного потенціалу, почався процес розпродажу й утилізації практично всіх сучасних видів озброєння. Обороноздатність молодої української держави була підірвана. По суті, її позбавили можливості захищати свої інтереси і самостійно гарантувати свою безпеку.

За Кравчука внутрішня політика держави вперше була цілком підпорядкована інтересам нових «господарів життя». Так званій національній еліті необхідно було не тільки забезпечити свій політичний статус, а і підвести під нього реальну економічну базу. Тому в перший же рік незалежності керівництво країни відмовляється від соціалістичної моделі розвитку економіки, задекларувавши свою прихильність ринковим відносинам і капіталістичному способу виробництва.

У результаті система державного управління зазнає значних змін. На зміну стратегії захисту державних інтересів і соціальних прав громадян приходить чиновницька тактика «розв'язання особистих проблем». На зміну плановому народному господарству приходить ринкова капіталістична економіка, побудована на домінуванні приватного інтересу. Держава перестала бути соціальним опікуном своїх громадян.

У 1992 році Кравчук своїм указом змінив функції міністерств, звівши їх до формального «планування» і «концептуального» керівництва. Уряд практично позбавляється права безпосередньо керувати підприємствами. Як наслідок, в економіці почали зростати хаос і кризові явища.

Водночас учиняється спроба демонтажу системи місцевого самоврядування. У місцеві органи виконавчої влади призначаються представники Президента. Однак його представники загрузли в скандалах з місцевими радами в боротьбі за владу і сфери впливу. Вони стали джерелом анархії в надрах периферійної влади, обтяжливою і марною чиновницькою структурою на шиї платників податків і тому були незабаром скасовані.

Поряд з цим національна бюрократія починає використовувати могутність слухняної держави для того, щоб створити собі винятково сприятливі умови для перетворення в олігархічну верхівку класу капіталістів. Колишні радянські директори отримують необмежені права і повноваження, стають єдиними розпорядниками народної власності. Колишні комсомольські «діячі» одразу стають банкірами, фінансистами, маклерами.

Основним джерелом збагачення стає перерозподіл народної власності і «видоювання» фінансових ресурсів у населення. Активно освоюються зовнішньоторговельні операції — за кордон продаються чорні та кольорові метали, йде тіньова торгівля зброєю, масово вивозиться і продається на металобрухт устаткування і прилади з українських підприємств, розкрадаються і перепродуються енергоносії.

Поряд з казнокрадством і злодійством основою для збагачення нової буржуазії стає приватизація державних підприємств. У серпні 1992 року було прийнято Державну програму приватизації майна державних підприємств на 1992—1994 роки. Під час її реалізації найвпливовіші в країні особи приватизували найприбутковіші підприємства, щоб одразу отримувати від них дохід, фінансуючи їх до того ж коштами з державного бюджету.

У цей період на економічному помості з'являються Гетьман і підручний йому Ющенко, котрі заволоділи банківською системою і перетворилися на фінансових ділків. У 1991—1993 роках вони спільно проводять кілька фінансових афер з конвертації радянських карбованців та іноземної валюти через Національний банк України і банк «Україна». Під безпосереднім патронатом Кравчука здійснюється розграбування і вивезення за кордон усіх вкладів населення країни.

У 1993 році після декрету, до якого приклав руку тодішній віце-прем'єр Пинзеник, починається епопея трастів («Меркурій», «Ксена», «Тана» та низка інших фінансових пірамід). Залучаючи валюту під 7—12 відсотків щомісяця для реалізації міфічних проектів, шахраї тримали гроші в сейфах. А потім разом з ними просто-напросто «змивалися». У результаті за два роки населення «полегшало» на 400 млрд. карбованців і 40 млн. доларів (за даними слідчої комісії Верховної Ради).

Користуючись слабкістю молодої держави і відсутністю послідовної економічної політики, нова буржуазія переводить всі свої доходи в тінь. Як наслідок, у процесах регулювання соціально-економічних відносин місце інститутів державної влади міцно посідає організована злочинність, яка перерозподіляє тіньові доходи.

Економічну ситуацію істотно погіршує примітивна ізоляціоністська політика Кравчука, яка призвела до розвалу господарсько-економічних зв'язків між Україною та іншими учасниками колишнього внутрішнього всесоюзного ринку. У радянські часи 80 відсотків продукції, виробленої в Україні, призначалося для споживання іншими радянськими республіками. Кінцевий продукт, цілком виготовлений в Україні, становив лише 20 відсотків обсягу її виробництва. Руйнування СРСР залишило індустріальне і сільськогосподарське виробництво нашої країни без джерел матеріально-технічного постачання, без споживачів продукції, без фінансування.

Такий своєрідний шлях розвитку України всіляко підтримували панівні класи провідних капіталістичних країн. Їм «на руку» був національно безвідповідальний, зате слухняний та ідеологічно комплементарний правлячий режим.

Однак для більшої частини населення така економічна політика обернулася соціальним лихом. Протягом усього лише декількох місяців переважна більшість українців опинилися за межею бідності. Новими реаліями життя наших громадян стали: катастрофічна інфляція, тотальне безробіття, злидарські зарплати і пенсії, які найчастіше не виплачувалися, і навіть позбавлення усіх соціальних гарантій і навіть власних заощаджень.

У цій ситуації режиму необхідно було усунути єдину політичну силу, здатну протистояти деструктивним тенденціям, бути реальним опонентом існуючому політичному і соціально-економічному курсу. Такою силою була Комуністична партія України. Тому її діяльність на території України в серпні 1991 року була заборонена антиконституційним Указом Президії Верховної Ради.

Проте для комуністів криза партії стала своєрідним катарсисом, очищенням від випадкових «попутників» і меркантильних кар'єристів. Партія змогла пережити кризу, відродитися і перебудуватися.

Бачачи принижений і безправний стан переважної частини українських громадян, усвідомлюючи необхідність припинити деградацію і стрімке скочування Української держави в економічну і соціальну прірву, комуністи активізували свою діяльність. 19 червня 1993 року в Донецьку було проголошено відродження комуністичного руху в Україні.

Уже на перших після свого відновлення парламентських виборах навесні 1994 року Компартія України досягла відчутних результатів. У парламент було обрано 93 її представника.

Ці перші парламентські вибори, що проходили в незалежній Україні, показали, що влада не має зворотного зв'язку із суспільством, що провладні структури і партії не мають реальної підтримки українських громадян.

***

Підбиваючи загальний підсумок першого періоду української незалежності — так званої «епохи Кравчука», слід зазначити, що Кравчук, маючи величезні президентські повноваження, не зміг здійснити глобальну реорганізацію державного апарату. Будучи слабким і нерішучим президентом, він став дрібним «щипачом», що розкрадає власність держави і народу.

Усім добре відомі його «справи», з яких найбільш яскравою і голосною є афера з концерном «БЛАСКО». У 1993 році указом Президента Кравчука Чорноморське пароплавство було перетворено на акціонерну судноплавну компанію «Бласко». Незабаром на рахунок сина Кравчука від «Бласко» було переведено 1 млн. 300 тис. американських доларів. Справа про валютні рахунки сина Кравчука не завершена і сьогодні. А Чорноморське пароплавство завдяки цьому унікальному «експерименту» повністю розвалилося. У 1993 році йому належало 320 суден, наприкінці 2004 року їх залишилося лише два.

Бачачи нерішучість і нездатність Кравчука забезпечити повний і остаточний перехід до системи капіталістичних відносин, новий «правлячий клас» швидко підшукав і підготував йому заміну в особі колишнього директора «Південмаша» Кучми.

У 1993 році Кучму призначають прем'єр-міністром України. Він дає гарантії виведення країни з кризи, вимагає необмежених повноважень. В очах громадськості він постає як «багатообіцяючий реформатор», який активно протиставляє себе недієздатному президенту Кравчуку.

У подальшому через розбіжності з чинним президентом Кучма складає із себе повноваження прем'єра і переходить в «опозицію». З цього моменту всі надії і сподівання певної частини громадян пов'язані з ним.

А весь негатив, усе невдоволення суспільства звернене на Кравчука, який остаточно забрехався. У країні підсилюються протестні настрої, з Донбасу на Київ йдуть шахтарські колони. Рятуючи своє положення, правлячий режим змушений був у 1994 році провести дострокові президентські і парламентські вибори.

Так у 1994 році режимом був уперше реалізований сценарій тіньової передачі влади, який надалі вміло використовувався правлячою верхівкою. Відкатана технологія «спадкоємець» (висуванець зі свого середовища — «прогресивний» прем'єр — лідер опозиції — президент) знову була успішно здійснена через 10 років, на президентських виборах 2004 року, коли на зміну дискредитованому скандалами Кучмі прийшов Ющенко, котрий завоював народну довіру обманним шляхом.

(Далі буде).

■ АКТУАЛЬНО

«Дивіденди» від цифрового мовлення

В Україні розпочинається впровадження цифрового ефірного телерадіомовлення. Повний перехід з аналогового, нині діючого, на цифрове телерадіомовлення відбудеться до 2015 року.

Фахівці сходяться на думці, що впровадження цифрового ефірного телерадіомовлення принесе вагомі «цифрові дивіденди». За словами заступника міністра транспорту та зв'язку України Василя Гандабури, це дасть змогу впровадити на всій території України від 40 до 50 каналів цифрового телебачення — із якісно кращими зображенням та звучанням. Сьогодні на переважній частині нашої держави приймається лише кілька каналів. Такий перехід до цифрового мовлення розширить потенціал для впровадження інновацій та послуг з бездротового зв'язку: інтерактивне телебачення, телебачення високої чіткості, висока швидкість передачі даних, Інтернет. Також матимемо можливість якісного приймання теле- та радіопрограм під час руху — в автомобілях, потягах тощо.

У Києві експериментальне мовлення триває близько року. 4—5 зон ефірного цифрового телерадіомовлення буде створено вже незабаром, за кілька місяців. Усі засади для впровадження такого мовлення визначено планом використання радіочастотного ресурсу України, який затвердив нещодавно уряд. А також планом цифрового наземного телерадіомовлення для країн Європи, Африки та частини Азії, що схвалений днями Регіональною конференцією радіозв'язку (Женева, Швейцарія). Він прийнятий на заміну планів аналогового мовлення, які діяли в Європі з 1961 року, в Африці — з 1989 року. Послідовно відстоюючи національні інтереси, делегація України домоглася встановлення на території країни восьми покриттів цифрового телевізійного мовлення та двох — звукового.

Цей документ — підсумок чотирирічної роботи фахівців у галузі телекомунікацій, у тому числі й представників України. Він визначає і тривалість перехідного періоду — до 2015 року — від аналогового до цифрового мовлення. Такий технологічний «стрибок» забезпечить 4—5-разове збільшення кількості телевізійних каналів та надання послуг значно вищого рівня. Звісно, реалізація такого масштабного завдання неможлива без державної підтримки, тому Мінтрансзв'язку розробляє Концепцію державної цільової програми впровадження цифрового телерадіомовлення в Україні.

Марина КРИВДА.

Як ми ходимо довкола «лимонки»

■ ДО УВАГИ УРЯДУ

У 70-тисячному місті Сміла б'ють тривогу: після банкрутства флагмана вітчизняного точного приладобудування — об'єднання «Орізон», перепродажу, а потім ліквідації консервно-молочного заводу, закриття «Металіста» та інших промислових підприємств під загрозою зупинки опинилося ВАТ «Смілянський цукровий комбінат».

У штучному офсайді

Утім, завод лимонної кислоти, головний фінансовий «донор» акціонерного товариства, вже припинив випуск білих кристалів. Причина вимушеного простою виробництва — неспроможність конкурувати на внутрішньому ринку з експансією китайської продукції.

— Через нецивілізоване вторгнення азійського продавця, — не приховував обурення голова правління ВАТ Сергій Пілдубний, — став «на прикол» також споріднений завод у Харкові. Наші два підприємства — єдині українські виробники лимонної кислоти — сповна забезпечували потреби вітчизняного споживача. Мала великий попит наша продукція і за кордоном — поки не хлинув потік від китайського виробника.

Перший сигнал про недобросовісну конкуренцію пролунав наприкінці 2001-го. Урядові чиновники (мабуть, за гарні розкоси очі) підписали дозвіл на ввезення до України імпортної лимонної кислоти з КНР. Причому за демпінговими цінами — 344,5 долара за тонну. Після введення 20-відсоткової митної ставки Російської Федерації на всі українські товари смілянське та харківське підприємства опинилися поза грою. Вартість їх продукції втричі перевищувала ту, що завозили з-за кордону. Наступні два роки штучно створену ситуацію міцно утримували їх урядові автори, «захисники вітчизняного товаровиробника».

Після зупинки виробництва «лимонки» у липні 2002-го, адміністрація АТ «Смілянський цукровий завод» майже півтора року оббивала пороги влади згори донизу. Врешті, наприкінці 2003-го Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі на підставі численних скарг і вимог ухвалила рішення про встановлення ставки антидемпінгового мита на імпорт до України товару — 130 відсотків протягом чотирьох місяців. Через півроку та сама комісія вжила остаточних заходів, запровадивши мінімальну ціну в 977 доларів США за тонну імпортної лимонної кислоти.

Розфасований сурогат

Здавалося, справедливість перемогла. Становище на заводі стабілізувалося. Продукція смілян знайшла свого споживача. Однак фінансовий штиль тривав недовго. За зниження курсу долара, а також ввізного мита з 10 до 6,5 відсотка мінімальна ціна на китайські кристали вже не відігравала відведену їй роль. Підвищення вартості енергоресурсів та сировини навстіж відчинили ворота для імпортних товарів. До того ж не завжди якісних.

— Щоб порівняти нашу продукцію з китайською, — продовжував Сергій Володимирович, — ми закупили на ринках різних областей України 20 одиниць розфасованої в пакети «лимонки». Результати, котрі видала нам сертифікована за міжнародними стандартами лабораторія, змусили вхопитися за голову. У сімнадцяти зразках кристалів було виявлено оксалати, солі сульфату амонію, сірчаної кислоти, цукор, різні сторонні домішки! Лише три зразки з двадцяти досліджених загалом відповідали держстандарту на цей вид продукції...

Знову адміністрація акціонерного товариства почала довге листування з міністерствами та відомствами рідного уряду. Направляли звернення і до тодішнього керівника Кабміну Юлії Тимошенко і до голів РНБО та СБУ. Писали й Президенту України Віктору Ющенку. Отримали цілу купу відписок. Жоден із посадовців не поспішав відповісти на прості запитання: чому триває інвестування закордонного виробника, а свій вимушений ходити з простягнутою рукою? Хто дозволив використовувати сумнівної якості продукцію у виробництві дитячого харчування, в безалкогольній та кондитерській промисловості? На чиїй совісті отруєння здоров'я співгромадян імпортним сурогатом?

Далебі, не зацікавили владців проблема збільшення ставки ввізного мита на закордонний товар, врегулювання мінімальної ціни на завезену продукцію. А саме ці нагальні заходи просив вжити колектив акціонерного товариства.

Уряд досі «вивчає ситуацію», а єдиний в Україні виробник лимонної кислоти зупинив свій конвеєр. Допродують залишок високоякісних кристалів. Приїжджають покупці аж з Білорусі. У них хоч і є свій, подібний до українського, завод, однак наші стандарти вищі.

Цукровари ще сподіваються на «прозріння» державних мужів, які відповідають за експорт-імпорт. Чекають відповідного рішення. Якщо цього не станеться, завод лимонної кислоти припинить своє існування як господарський об'єкт. Без роботи залишається кілька сотень працівників. Без обігріву взимку — кілька тисяч смілян. ТЕЦ підприємства, крім подачі тепла на виробництво, обслуговувала ще й цілий житловий мікрорайон міста.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Нарешті в Чернівцях зявилися європейські двірники

Україна, як пострадянська держава, потерпає не лише від доріг і дурнів, а й від сміття, якого із приходом нових технологій у галузь переробки сільгосппродукції та побутової хімії, з впровадженням сучасних упаковок стає дедалі більше. Чернівці не є винятком у реєстрі українських міст, які мають проблеми з переробкою побутових відходів. Проте, здається, у Чернівцях цьому збираються дати раду.

Попервах приватне підприємство «Екобалансcервіс», яким керує молодий, але далекоглядний бізнесмен Андрій Гізатулін, на базі напівмертвого заводу сільгоспмашин почало виготовляти преси для утилізації побутового сміття. Вони швидко стали користуватися попитом у сусідніх областях, як-от Івано-Франківська. Фахівці, задіяні на ринку утилізації відходів, одразу зрозуміли, що пресований картон чи пластик легше й швидше збирати та транспортувати.

Наступним кроком стала організація спільного україно-турецького підприємства «Буковина-Тігріз», у якому турецьку сторону представляє новий компаньйон Гізатуліна Альме Мехмед. Нині спільними зусиллями уже запущено першу лінію з переробки ПЕТ-пляшки, яка тут із брудного зім'ятого пластикового брухту знову перетворюється на білосніжну крихту. Лінію закупили за кордоном, а сортувальні установки виготовили у Чернівцях. Зараз молоді та енергійні підприємці придбали ще дві лінії для переробки сміття, які невдовзі доправлять в Україну.

— Настав час, — каже Андрій Гізатулін, — відкрити у Чернівцях сміттєсортувальний завод. У Європі лояльні до екології громадяни самі сортують металеву і пластикову тару, картон та інше. У нас, на жаль, все звалюють в одну купу. Міські комунальні підприємства, котрі займаються вивезенням сміття, теж ще не готові до сепарованого його збору. Отож доводиться використовувати ручну працю безпосередньо на заводі. Ми готувалися до пуску підприємства близько року. Все, що могли: стояки, барабани, преси, виготовили на своїх потужностях, привозили лише найскладніші комплектувальні. Зараз виходимо на такі потужності, що невдовзі чернівецького сміття нам забракне, тому вже укладаємо угоди із постачальниками з сусідніх обласних центрів. Великою сировинною базою є чернівецьке сміттєзвалище, через яке місто має низку екологічних та санітарних проблем. Тут сміття накопичувалося десятиліттями, і цю авгієву стайню ми збираємося вичистити. Було б непогано розмістити кілька ліній переробки безпосередньо поблизу звалища.

— Маєте підтримку міської влади?

— Спочатку до нас ставилися з недовірою, як до усіх приїжджих, але сьогодні міський голова Микола Федорук на нашому боці. Співпраця є, і вона дуже продуктивна. Зараз спільно вирішуємо питання ділянок під пункти прийому відходів та сортувальні лінії. Погоджено виділення нам ділянки поблизу міських очисних споруд, що є дуже вдалим вибором у плані екології. Запустити основні технологічні цикли плануємо вже у липні, нині займаємося облаштуванням інфраструктури.

— Усі бізнеси започатковуються з розрахунку на прибуток.

— У світі переробка та утилізація сміття є не тільки соціально нагальним процесом — це ще й процвітаючий бізнес. Але зараз ми думаємо не про це. Головним є налаштувати на співпрацю чернівчан, які мають і самі подбати про цивілізовану утилізацію сміття та допомогти нам очистити місто напередодні його 600-річчя.

— Як наразі чернівчани сприймають вашу пропозицію щодо співпраці?

— По-різному. Найсмішнішою є реакція деяких чиновників, як-от, наприклад, з управління екології, які все намагаються з'ясувати, чи не завдаватимемо ми шкоди навколишньому середовищу. Мовляв, до них звертаються громадські екологічні організації. Дуже цікаво, а де були ці громадські організації та кабінетні екологи, коли сміття з мікрорайонів міста не вивозили тижнями? Коли люди пікетували їх кабінети, вимагаючи впорядкувати сміттєзвалище. Коли мешканці будинків поблизу сміттєзвалища перекривали дорогу і не пропускали сміттєвози. На щастя, сьогодні навіть школярі знають, що утилізувати й переробляти сміття набагато безпечніше, аніж звалювати його просто неба. Як це робилося раніше.

Сергій СУЛИМА.

На знімках: Андрій Гізатулін (ліворуч) та Альме Мехмед; чернівецького сміття, зібраного за добу, вистачає на дві години роботи заводу.

Фото автора.

Гідні європейської держави

Так охарактеризував новації, запроваджені у відділі прикордонної служби «Овруч», що на Житомирщині, голова Держприкордонслужби Микола Литвин. Протягом трьох днів тут тривали збори керівного складу органів охорони державного кордону Державної прикордонної служби.

Відкрита 25 травня цього року Овруцька прикордонна комендатура контролює понад 250 кілометрів українсько-білоруського кордону. І зараз, завдяки тим високотехнологічним приладам, якими оснащено прикордонний підрозділ, під пильним оком буде кожен метр нашої прикордонної землі. Обладнання камерами відеоспостереження, інтегрованими за допомогою комп'ютерів до локальної мережі Інтернет, дає змогу не лише черговому, який сидить у комендатурі, а й голові Держприкордонслужби зі столичного кабінету спостерігати за кожним патрулем кожної застави в режимі реального часу. Такі системи «Гарт 3 П» вже понад рік працюють у Придністровському та Західному регіонах. Наприклад, на Кучуганському лимані придністровського кордону черговий у такий спосіб контролює всю «свою» ділянку. Навіть патрульні машини обладнані міні-комп'ютерами, в котрі закладено інформаційну систему даних «Ризик», завдяки якій охоронці кордону мають змогу оперативно отримати дані на будь-яку людину чи транспортний засіб, що мають намір перетнути кордон.

«У деяких питаннях інформатизації, — зазначив начальник відділу інформації підполковник Валерій Дубов, — ми навіть випереджаємо «продвинуті» у цьому плані європейські країни». Варто зазначити, що все програмне забезпечення — вітчизняне. Його розроблено в Інституті програмних систем НАН України. Про ефективність високотехнологічного облаштування державного кордону найпромовистіше скажуть цифри:

■ Протягом січня—травня 2006 року державний кордон України перетнуло 25 мільйонів 335,5 тисячі осіб та 5 мільйонів 819 тисяч транспортних засобів. За цей період прикордонниками було затримано понад 7 тисяч порушників, ще більш як 5 тисяч не були пропущені до нашої країни як потенційні незаконні мігранти.

Протягом п'яти місяців 2006 року було вилучено:

- ***223 одиниці зброї;***
- ***понад 3 тисячі набоїв;***
- ***136,4 кілограма наркотичних речовин;***
- ***контрабандних товарів та сировини, що незаконно переміщувалися через кордон, на суму понад 66 мільйонів 153 тисячі гривень.***

Олена СКРИПКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: старший лейтенант Юрій Фращенко демонструє «Ризик» у дії.

Хірургічна операція на борту літака

■ АРМІЯ

Військові льотчики і медики Повітряних сил України під час міжнародної науково-практичної конференції «Теорія і практика медичного забезпечення надзвичайних ситуацій» демонстрували вміння рятувати потерпілих.

На летовищі Вінницького аеропорту «Гавришівка» зібралися військові медики з Білорусі, Росії, Іспанії, Німеччини, Польщі, Словаччини та Угорщини. Згідно з «легендою», на арсеналі ракет і боєприпасів, а він розташований приблизно за 20 кілометрів від міста над Бугом, стався вибух. 17 потерпілих потребують негайної допомоги. Гелікоптер Мі-8 з бригадою медиків піднімається у повітря і бере курс на місце події. Рятувальники продемонстрували два варіанти вивезення потерпілих. У першому — евакуювали людей без приземлення, ситуація не дала можливості це зробити. У другому надали екстрену допомогу безпосередньо на місці аварії.

Коли надійшло повідомлення про необхідність надання одному з потерпілих допомоги хірургів, команду «на зліт!» отримав екіпаж санітарно-медичного літака Ан-24 з написом на борту «Віта». Неподалік від місця розташування арсеналів є злітна смуга, на яку приземлився Ан-24.

Це єдиний у нашій державі «повітряний шпиталь», створений фахівцями Військово-медичного центру Повітряних сил. За словами керівника центру, доктора медичних наук генерал-майора Петра Мельника, літак обладнаний за останнім словом медичної техніки. На його борту військові лікарі в реальній ситуації виконували хірургічну операцію. Саме цей аспект найбільше вразив багатьох учасників конференції. Навіть тих, у чиїх країнах також мають повітряну «швидку допомогу».

Як зазначив у своєму виступі на конференції полковник повітряних сил Угорщини Йонко Морге, вони теж мають у своєму розпорядженні аналогічну техніку, але охоче запозичили б досвід українців у справі втілення на практиці багатьох питань надання медичної допомоги потерпілим. Сусіди з Білорусі домовилися про перепідготовку своїх фахівців військової медицини на базі названого центру ПС України. Начальник медслужби ВПС Білорусі Сергій Сластников розповів, що свій медичний центр вони створили два роки тому. І не без участі українців, які надали можливість детально вивчити структуру і принципи роботи своєї установи. Про шпиталь на колесах білоруси поки що лише мріють. Не приховував свого захоплення діями наших військових медиків і льотчиків генерал-майор медичної служби російської армії Сергій Власюк. Жодна держава світу, сказав він, не застрахована від біди, зумовленої техногенними аваріями чи природними катаклізмами. Похвально те, що українські військові медики уже надають у таких ситуаціях конкретну допомогу. Російський генерал переконаний, що таким шляхом повинна йти кожна країна.

Учасники конференції не залишили поза увагою аспекти медичного співробітництва військових медиків України з НАТО. Що характерно, обговорення цього питання не викликало ні заперечень, ні негативних проявів. Нічого дивного, у медиків усіх країн світу одна мета — рятувати життя людей.

Коментар командувача Повітряних сил ЗС України генерал-полковника Анатолія Торопчина:

— Ми ставили перед собою мету обмінятися досвідом у питаннях надання допомоги потерпілим у надзвичайних ситуаціях і налагодити тіснішу співпрацю з військовими медиками з інших країн. Розширення і поглиблення такої співпраці — це вимога нашого часу. Без цього не можна впроваджувати нові технології і методики у галузі військової медицини. Так, наш Військово-медичний центр забезпечений унікальним обладнанням. Але цього недостатньо. Для його ефективного використання потрібні знання, обмін інформацією з фахівцями з інших країн. Сподіваюся, що проведена конференція сприятиме нашим військовим медикам у підвищенні ефективності їхньої роботи.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

«Веселим музикам» — 25!

Фольклорний ансамбль «Веселі музики» Національної філармонії України — один із найпопулярніших колективів, який виконує народну музику. Ансамбль записав п'ять аудіоальбомів, чотири компакт-диски української народної музики. Про нього знято два музичні фільми. Всі записи ансамблю увійшли до фонду Українського радіо і регулярно звучать в ефірі.

У 2002 році всьому складові ансамблю, який незмінно працює з 1981 року — Павлу Бугару, Владиславу Почку, Юрію Різолю, Сергію Хитрякову та Олександру Чуху, присвоєно звання «Заслужений артист України». А 2002 року за значні творчі досягнення ансамбль було нагороджено міжнародною премією «Золотий Орфей».

Ансамбль з успіхом і за високої оцінки преси гастролював у багатьох країнах світу. У травні 1998 року англійська фірма ARS RECORDS випустила компакт-диск ансамблю «Танці на селі», який продають у 56 країнах світу.

Днями в Національній філармонії відбувся ювілейний концерт ансамблю, присвячений 25-річчю його створення.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: грають «Веселі музики».

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Детонація

■ СУД ІДЕ!

Військова прокуратура Південного регіону (Одеса) передала в військовий місцевий суд Дніпропетровського гарнізону кримінальну справу за фактом вибухів під Новобогданівкою.

Як повідомив «Голосу України» голова суду полковник юстиції Василь Коваленко, нині вивчають 174 томи, 6 з яких — обвинувальний висновок. Слідство з'ясовувало провину командира частини (обвинувачується в порушенні шести статей Кримінального кодексу), трьох рядових (один — за двома і два — за однією статтею), а також представника корпорації «Співдружність» (дві статті КК).

Під час досудового слідства проведено майже 900 різних експертиз, з них 149 психолого-психіатричних.

— Міністерству оборони, як встановило слідство, заподіяно шкоди на 2 мільярди 364 мільйони гривень, — зазначає Василь Дмитрович. — Шкода юридичним і фізичним особам становить 2,4 мільйона гривень. У справі визнано потерпілими 2039 осіб, із них 139 одержали різного ступеня тілесні ушкодження.

Двоє, нагадаємо, у ті червневі дні 2004-го загинули.

До слова, відтоді в СІЗО перебуває командир військової частини. А тим часом його родина «платить» за рахунками глави: вона, не одержавши обіцяного за законом службового житла, поневіряється по квартирах. Виходить, сини (один живе з матір'ю, другий — курсант) — у відповіді за батька? Несправедливість випирає з армійського мішка, як порушення на артилерійських складах (тільки чи з вини командирів частин?), але генералам, схоже, немає діла до знедоленої жінки з дітьми.

Так само, як державі — до новобогданівців та інших потерпілих Михайлівського і Мелітопольського районів. Високі зобов'язання можновладців виконуються як мокре горить. Крім того, селяни продовжують жити немов на пороховій бочці. На думку піротехніків, деформовані димові міни можуть у будь-який час здетонувати, якщо через тріщини в корпусі проникне кисень. Заходів безпеки вжито, але чого не буває...

А тут іще рішення знищувати боєприпаси на місці підлило масла у вогонь. Як розповіли мені знайомі, жителі округи мають намір провести акції протесту. Людей не заспокоюють розповіді начальників про спеціальне устаткування, яке от-от закуплять, про розробловальну безпечну технологію, за якою мають намір «утилізувати» міни і снаряди поблизу населених пунктів.

Цифри

Лише цього року, як стверджують фахівці, у Новобогданівці очищено 18 га, зібрано понад 500 тисяч боєприпасів, до місць складування доставлено 700 тонн небезпечного металобрухту.

Тим часом в Україні неналежним чином зберігаються більш як 2,5 мільйона тонн боєприпасів...

Іван ІЛЛЯШ.
Запорізька область.

■ ЗА ЛИСТАМИ ЧИТАЧІВ

Петля на шиї

— Чого ви так дивитеся? — запитує відвідувач і бере в руки предмет, що висить у нього на шиї. — Це така петля з тканини, якою я користуюся, коли більше не можу терпіти біль.

Олександр Недобега починає демонструвати, як він це робить у «тих випадках», і все стає зрозуміло. Дуже обережно він піднімає праву руку, заводить її в петлю і знаходить їй зручне положення на цій імпровізованій під'в'язці.

— Ось так і ходжу, коли болить і наливається, — пояснює він і очікувально дивиться. — Можу я працювати з такою травмою? Але доводиться, бо потрібно годувати родину.

Історія луганчанина Олександра Недобеги типова для нашого часу. Як і сотні його земляків, він став жертвою, з одного боку, власної правової неграмотності, а з другого — уміння роботодавця, м'яко кажучи, уникати відповідальності. Працював Олександр на будівництві, виконував опоряджувальні роботи квартир спочатку в МЖК, потім в елітному будинку, що будували в містечку Щорса. Працював добре і, на лихо, на нього звернув увагу заступник директора з якості робіт. «Збирайся, Сашко, — якось сказав він. — Поїдеш працювати на дачу до свого начальника». Олександру було однаково, яку роботу виконувати, аби за неї добре платили. Дача — то дача. Завдання було нескладне — оббити «вагонкою» стелю, постелити підлогу тощо. До стелі справа не дійшла. Одного разу драбина, на якій стояв Олександр, гойднулася, і він упав з висоти 2,5 метра, діставши досить серйозну травму. Лікарі констатували осколочний перелом правої плечової голівки. Свідками падіння з драбини були п'ятеро робітників.

Коли Олександра привезли до лікарні, його вже чекав тут один з провідних фахівців фірми. Він почав умовляти потерпілого: скажи, що травма побутова, а не виробнича. І пообіцяв: якщо Олександр буде стверджувати саме так (іншого варіанта керівники фірми, вочевидь, і не припускали), то організація зобов'язувалася сплатити за операцію, подальше лікування, тобто лікарняний тощо.

Лікувався Олександр Недобега більше місяця, потім його відправили у відпустку, а через два місяці запропонували роботу ключника. Мовляв, саме для твого здоров'я. Фізично працювати не треба. Сиди, видавай ключі. Але Олександра це не влаштувало. На 400 гривень, що він одержував щомісяця, родину прогодувати важко. Грамотні люди підказали: якби травма була визнана виробничою, Олександр мав би разову допомогу від держави, регресні — від тієї організації, де одержав травму, одне слово, пенсію по інвалідності в нього була б більша.

Почав він вимагати у своїх керівників відповідні документи: що працював на фірмі, що травму одержав під час виконання виробничого завдання. Але керівники відмовилися видати йому такі довідки. І начебто мали на це всі підстави, бо, як з'ясувалося, у відділі кадрів офіційно робітник Олександр Олексійович Недобега не значиться, отже, жодного стосунку до інциденту фірма не має. Потерпілий звернувся до суду, вимагаючи розслідування свого випадку згідно із законодавством і компенсації за заподіяні моральний і матеріальний збитки. Однак найнятий адвокат не зумів захистити його права в суді. Сьогодні Олександр Недобега продовжує звертатися в усі інстанції, намагаючись домогтися справедливого до себе ставлення і отримати те, що належить йому за законом.

Такі випадки, на жаль, — не поодинокі в Луганській області. Адвокат Костянтин Бойченко вважає, що це стало можливим через слабке реагування органів прокуратури і територіального управління Держнаглядохоронпраці на порушення законодавства про працю. Юрист вважає, що нещасні випадки, які сталися на виробництві, мають розглядатися і підтверджуватися відповідними документами, навіть якщо людина не працює на цьому підприємстві, а опинилася там випадково. Олександр Недобега має численні докази, що працював на ДП БУ «МЖК» ТОВ «РИКОД» не один рік, тому має повне право вимагати від свого підприємства відшкодування збитків за втрату працездатності. Що стосується керівників ТОВ, то, на думку правозахисників, є всі підстави для того, щоб притягти їх до відповідальності. За те, що вони не оформили трудову угоду зі своїм робітником, не виписали йому наряд-замовлення на проведення робіт на дачі, врешті, за ту зарплату, що видають у конверті. Однак про це не йдеться. Утім, якби все було інакше, Олександр Недобега не ходив би по інстанціях з петлею на шиї.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Ніхто не хоче воювати

Коли людина втрачає крила...

Публікація під рубрикою «Тема» «Коли закінчиться війна?» («Голос України» за 11.05.06) — не єдина в нашій газеті, що відкриває одну з найболючіших сторінок в історії України: оцінка і ставлення суспільства до тих, котрі під час Великої Вітчизняної війни були вояками ОУН/УПА. А також стосунки між ними і ветеранами війни. Президент України, чимало політичних партій, посилаючись на досвід європейських країн, закликають представників обох сторін примиритися. Частка самих учасників — і їх найбільше серед тих, хто надіслав листи до газети, звинувачуючи один одного в зраді України, вважають, що це неможливо. Ще деякі (з обох сторін. — **Авт.**) переконані, що примирення можливе, але саме їхні опоненти повинні покаятися. Інші пишуть, що проблема зникне, коли з життя піде останній учасник тих подій.

Але є в редакційній пошті листи, автори яких закликають вояків і ОУН/УПА, і Радянської Армії примиритися. Як це зробили інші народи, котрі пройшли шлях, схожий на наш.

Розпочинаємо обговорення цієї складної проблеми. Бо саме через дискусії, через правду, що її мають сказати самі учасники, можемо дійти істини та розуміння. Бо, як сказав один з авторів листа до редакції, «ми не можемо змінити минулого, але повинні здійнятися над складними історичними подіями та збагнути високу ціну заподіяного зла. З тим, щоб назавжди залишити в минулому відчуженість та непорозуміння».

Відкриваючи нову рубрику «Ніхто не хоче воювати», редакція не має наміру розставляти крапки над «і», звинувачувати чи виправдовувати будь-кого за ту чи ту точку зору. Ми пропонуємо читачам висловити власний погляд на ті події, спробувати оцінити їх з точки зору вже нинішніх знань, не обвинувачувати тих чи тих, а все-таки спробувати знайти шляхи до розуміння і прощення. Але якщо й досі ятрять рани, як і тоді, напишіть нам. Саме так — через дискусії подолали шлях до примирення інші народи. І не треба думати, що ми — інші, бо серце в кожного народу одне — людське і болить однаково. А тепер — слово читачам.

Народ, як і Бог, — усе простить...

Під час війни я працював на залізниці. Тут, як ніде, було видно, що народ віддавав усе для фронту та перемоги. А сили ОУН/УПА протиділи Радянській Армії. Знаю, що партизани-ковпаківці воювали проти фашистів. А проти кого боролися вояки з дивізії СС «Галичина»? Ось і тепер їх показують у тодішній уніформі. Водночас деякі науковці на українському телебаченні глузують на тему: «Партизани — маски-шоу». Мабуть, забули, що провідники ОУН/УПА з наступом Радянської Армії утекли на Захід, залишивши в лісах рядових виконавців. Нині вони вимагають визнання і якогось примирення. Та ще пільг — в електричках безплатно їздити, ще щось. Треба було їм після війни не сновигати по лісах, а відбудовувати країну, заробити пенсію та й користуватися тим, що заробили. Є ще один спосіб упокоїти душу: просити прощення за скоєні злочини. Народ, як і Бог, — усе простить.

Герасим ПОНОМАРЕНКО.

Дніпродзержинськ.

Не треба брязкати зброєю

...В одній із заміток рубрики «Тема» було написано, що УПА до 50-х років вела партизанську війну за незалежність України і знищувала не лише підрозділи НКВС, а й мирних жителів, і що НКВС діяв так само. Якщо ви вважаєте це аргументом, то поясніть, що діялося тоді на теренах Західної України і чому підрозділи НКВС масово виселяли українців цілими родинами до Сибіру? В Івано-Франківській області за одну ніч було повністю виселено мешканців 24 сіл — як ворогів народу. Їхня вина була лише в тому, що вони любили свою землю і свою мову. Це так НКВС боровся за незалежність України?

Поширена думка, що вояки УПА знищували мирних мешканців. Не заперечуватиму цього, бо так теж було. Але треба писати правду, якщо на неї хтось претендує. А вона в тому, що в загони УПА була заслана велика група провокаторів, завербованих і з місцевих жителів, і з центральних регіонів України. Ці «упівці» розправлялися з цивільними. Так радянські спецслужби дискредитували УПА. Але не тільки вони. Були окремі негідники, котрі зводили рахунки з неугодними їм. Проте це — окремі випадки й не треба виставляти їх як масові.

Незважаючи на написане, вважаю, що потрібно все-таки знаходити точки взаєморозуміння, бо інакше не бачити нам незалежної України. Нам не потрібен розбрат, ми не повинні брязкати зброєю. Ми не повинні забувати жертв з обох сторін, бо кров'ю невинно убієнних можна було б затопити всю тодішню фашистську Німеччину. А нашим шановним ветеранам (звичайно, не тим, які шмонали села та все нищили на своєму шляху), які боролися за рідну землю — незалежно від того, в Радянській Армії чи в УПА, ми повинні низько вклонитися. Примиритися — наш громадянський обов'язок. А журналісти повинні писати правду про ті дні, тоді й примирення можливе.

З повагою,
Богдан ГАФИНЕЦЬ.

Новошин Івано-Франківської області.

Справжні герої

Про ветеранів Великої Вітчизняної війни сказано багато доброго, й вони того варті. Вічна їм слава. Про вояків ОУН/УПА теж написано немало, але переважно — це радянська пропаганда й брехня. Їх називали бандитами-бандерівцями й зрадниками України. А правда в тому, що Організація українських націоналістів і створена нею Українська повстанська армія з самого початку боролися за незалежність Української держави і про це знає більшість населення України. Вояки УПА не склали зброї, коли не було жодної надії на перемогу. Тому настав час на державному рівні визнати їх героями України і підвищити статус вояків УПА до статусу ветеранів Великої Вітчизняної війни. І тільки після цього порушувати питання про примирення.

Юрій ШКУРАТОВ.

Ізмаїл.

Не нарікайте на темряву...

Підтримуємо Президента України про визнання і вшанування всіх, хто захищав Батьківщину. Як і в тому, що «ми не можемо воювати до скону, з'ясовуючи, хто кого вбив більше». Наша громадська організація «Пам'ять» займається пошуком могил і увічненням пам'яті жертв війни та політичних репресій. Під час пошукових робіт люди з різною політичною спрямованістю, займаючись благодійною діяльністю та впорядковуючи могили загиблих на полі бою, — байдуже, з яких «таборів», зближуються. Але... Могили героїчно полеглих часто занедбані — попри заяви про подвиги тих, хто в них покоїться. Благаємо органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства та установи сприяти облаштуванню та збереженню місць поховання усіх співвітчизників, які віддали життя за Батьківщину. Це й переконує, і зближує людей. Одним Днем Перемоги для примирення і взаєморозуміння між людьми не обійтися. Краще своєчасно засвітити свічку пам'яті, ніж постійно нарікати на темряву. А ще — пам'ятаймо народну мудрість: «Хто забуває минуле, той приречений пережити його знову»...

Михайло КРИСЬКО.

Київ.

Послухаймо Слово епохи

Художник Степан Голінчак (**на знімку**) — родом із Бойківщини.

І цей штрих його біографії є не менш важливим, аніж те, що він живе і працює у Львові — місті художників, що він навчався у видатних митців — Романа Сельського і Данила Довбушинського, що від 1972 року бере участь у престижних виставках. З рідного краю він взяв у дорогу головне: прагнення досягти гармонії життя і творчості, і тоді можна сказати людям щось важливе. Старший викладач кафедри книжкової графіки та дизайну друкованої продукції Української академії друкарства має що сказати і шанувальникам своєї творчості, і студентам, яких він навчає живопису.

Степан Голінчак — художник «поліфонічний». Він працює у графіці, кераміці, декоративно-ужитковому мистецтві. Буває, що й комп'ютерні технології, з котрими повсякчас має справу в Академії друкарства, підказують шлях до вдосконалення кольорової палітри. Художник, який сповна реалізує себе в мистецтві, творить багатовимірний духовний світ, дає творчий імпульс своїм учням, яких вчить не лише малювати, а й мислити образами і «бачити» Слово. Це дуже важливо саме для тих фахівців, яких готує академія.

— Ми готуємо дизайнерів друкованої продукції (книга, плакат, ілюстрації до творів), — розповідає Степан Голінчак. — Намагаємося, щоб кращі традиції художників-графіків — Олени Кульчицької, Василя Касіяна, Софії Караффи-Корбут, Івана Остафійчука, Івана Крислача продовжувалися. Тішить, що книги, які виходять у світ, щороку мають більш привабливий вигляд, сучасний дизайн. І в цьому — заслуга наших випускників. Академія дає їм добрий старт, тут працюють творчі викладачі, є контакти із навчальними закладами інших країн, — усе це сприяє професійності. Патріархальні копиці в бойківській глибинці і перлини зодчества в місті «живуть» у його уяві поряд. І навіть, хоч як це дивно, доповнюють одні одних. Тому архітектурні ансамблі на його акварелях — такі поетично-прозорі. Крізь них проглядає товща століть, вигулькують наші далекі пращури, котрим маємо вклонитися доземна за чудове місто, яке готується до 750-ліття. Цикл акварелей, присвячених старовинному Львову, — це подарунок до ювілею міста і проект майбутнього альбому, видання котрого потребує меценатської підтримки. Львів очима Степана Голінчака (на репродукціях) — це не «маленький Париж», а велике самобутнє місто світової слави...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото автора і з архіву Степана ГОЛІНЧАКА.

Ми дуже рано подорослішали

■ ЩОДЕННИК СПОГАДІВ

Напевно, в кожної людини є спогади, що ніколи не зітруться з пам'яті, хай би скільки часу минуло. З особливою теплотою згадую я наше нелегке дитинство, що пройшло в селі Лебедівка на Слобожанщині. Мені й моїм одноліткам тоді було по 11—12 років.

...Улітку ми працювали в колгоспі. Збирали довгоносиків на плантаціях цукрового буряку. Здавали їх за вагою, а за це одержували цукерки. А на полях зернових культур цілими дитячими бригадами знищували бур'яни. Під час жнив носили воду тим, хто косив і в'язав снопи. Спекотно, стерня боляче коле босі ноги (адже все літо ми ходили без взуття). Вечорами збиралися пограти в «вояшку». Дуже любили коней, їздили верхи, допомагали конюхам доглядати за своїми улюбленцями.

Повідомлення про початок війни заскочило мене в колгоспній стайні. Там уперше почув крик: «Німці!». Ми вибігли. У дворі — мотоцикл і два фрици з автоматами. «Партизайнен! Партизайнен!» — закричав молодий німець і підняв автомат. Ми притулилися одне до одного. Черга пройшла над нашими головами, інша лягла під ноги. Помилував. У діда Карпа, котрий вийшов із нами, тремтіло обличчя, котилися сльози.

Уже після війни, перед призовом до армії, в Куп'янську я познайомився с дівчиною Валею Книш. Ми дружили. Після армії більше її не бачив. Зараз не можу навіть пригадати риси її обличчя. Але рудого фашиста, під дулом автомата якого я стояв, гадаю, впізнав би й сьогодні.

Село наше переходило з рук у руки кілька разів. Тривога, здавалося, оселилася тут назавжди.

Наші все відступали.

Коли в черговий раз німці зайняли Лебедівку, вони вдиралися у двори і стріляли по вікнах. Ми, четверо дітей, лежали за старшою сестрою, що прикрилася під ліжком подушкою і сильно кричала. Машу було поранено.

За причетність до партизанського руху розстріляно дідусів Тютька Михайла і Півня, юних розвідниць Леонову Олену і Доценко Галю. Розстріляли вчительку Пашу Макарівну і колгоспницю Дарину Кривегу. Поліцаї лютували. Ми їх боялися більше, ніж німців. Вони відловлювали юнаків і дівчат і відправляли до Німеччини, сікли різками своїх односельців.

Страх, холод, голод і непосильна праця випали на нашу долю. Орали коровами. Спека стояла нестерпна, а ставок був зовсім поруч. Вирішили збігати викупатися. Загралися. І треба ж — повз нас саме проїжджали в кареті комендант із перекладачкою.

— Кам гер! Шнель, шнель! — закричав він нам. Підхопивши штанці, йдемо до нього. Почав він нас шмагати батогом. Розбіглися.

Як же ж ми чекали своїх! Дочекалися не всі. Від мін і снарядів загинули Володя Чуб, Толя Найденко, Володя Левощенко. Інвалідом став Коля Яценко, був поранений Вася Кривега. Фашисти спалили село і церкву.

І от, нарешті, прийшло визволення! Усі ми стали якимись іншими. Змінилося відношення до праці, до навчання, одне до одного. Багато працювали: орали, сіяли, збирали нарівні з дорослими, допомагали будувати хати, землянки. За доблесну працю мене і ще трьох однокласників нагородили медалями.

Пам'ятаю: весна, травень. Важко повірити, що все ще йде війна. У класі задушливо, вікна відкриті. Наш ровесник — листоноша Вася Диба — з вулиці простягає Михайлу Наріжному похоронку на батька. Той вскочив із класу просто через вікно. Два дні його не було у школі. Потім прийшов блідий, мовчазний. І ми, вісім підлітків, пішли до райвійськкомату з проханням відправити нас на фронт. Слідом за нами прибігла Ольга Іллівна, класний керівник. Вислухавши нас, офіцер райвійськкомату висловив своє співчуття Михайлу, потиснув кожному руку й подякував Ользі Іллівні за добре виховання гідної зміни. Запам'яталися мені його слова: «Якби я вчився у вашому класі, то вчинив би точнісінько так само».

Ми росли сильними і фізично, і духовно. Мало хто пробував курити, ніхто не лихословив.

Після війни продовжували навчатися в технікумах, військових училищах, інститутах. Усі стали гідними своєї Батьківщини людьми.

В. ТЮТЬКО.

Більшовик
Первомайського району
Харківської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Ось таким був мій перший велосипед.

Фото Світлани ІВАНТИШИНОЇ.

Мрин
Носівського району Чернігівської області.

На рідній землі — рідною мовою

■ Я ТАК ДУМАЮ

Слухаю я, як спекулюють на мовному питанні в нашій державі, і серце в мене щемить.

Я вже майже сорок років учителюю. Викладаю російську мову і зарубіжну літературу в далекому поліському селі Мельники-Мостище. Люблю цю мову, але ще більше — свою рідну, українську. Згадую, як у 1965 році, коли я з однокласниками за комсомольською путівкою поїхала на відбудову міста Харкова, нас там звали «бандерками». Ще тоді дивувалася: чому в Україні розмовляють російською? А нещодавно їздила до сина в гості (він живе в Харкові) і знову почула, як мені й дочці у спину дві продавщиці-юнки кажуть: «Западенки пішли». Син порадив, щоб ми перейшли на російську мову — і мені так прикро стало, так образливо: на рідній землі маю говорити мовою сусідів!.. А мій чотирирічний онучок уже «чтокає», бо в російський садочок ходить.

Чому дехто стверджує, що російська мова в нашій державі зазнає утисків? Певно, він забув про ті привілеї, які вона мала за радянських часів (15-відсоткова доплата вчителям російської мови та інші). Тому й обрусачилися українці, забули своє коріння й дозволяють, щоб ними маніпулювали під час політичних баталій.

Вважаю, що людина, яка поважає себе, свою націю, свій народ, ніколи не скаже, що має бути ще одна державна мова. Наша країна називається Україна, то навіщо нам дві державні мови? За останні сто років ми так змішалися з росіянами, білорусами, що в усіх куточках цих держав можна знайти цілі вулиці українців (мої сестри живуть в Росії та Білорусі, тому я знаю ці факти). І вони там розмовляють мовою тих держав, в яких живуть, і не вимагають зробити українську другою державною.

В. РУДЧИК.

Волинська область.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Тягніть усі одного воза на благо рідної землі

Ніколи Лебідь,
Рак та Щука
добро народу не везли.
Не забувайте цю науку,
народу нашого
орли.
Тягніть усі одного воза,
на благо
рідної землі
У дощ, у спеку
і в морози,
бо ви — верховні ковалі.
Одна у всіх нас Україна.
Пора багатою її буть.
Зробити це
в ім'я людини
для депутатів —
перша суть.

Євген ПЛАКСІЙ.

Новодністровськ
Чернівецької області.

І уму, і серцю, і душі...

Любий «Голосе України»! Дозволь щиро освідчитись у повазі й незрадливості. З дня твого народження уподобав тебе і досі анітрішечки не жалкую. Адже з кожним роком свого життя звучиш голосніше і переконливіше. Тож і здобуваєш нових слухачів, тобто читачів.

Будучи за форматом фактично тижневиком, за оперативністю встигаєш прийти в домівки п'ять разів на тиждень. І ціну за це правиш, вважаю, символічну.

Отож, передплачуючи тебе в черговий раз, хочу подякувати всім журналістам (ти зібрав суцір'я талантів!), які працюють для нас. Змістовні рубрики, актуальні матеріали: «Політика», «Культура», «Діалог», «Освіта без рожевих окулярів», «Історія»... Якто кажуть, і уму, і серцю, і душі.

А чого вартий «Курінь»! Кожний випуск не без шедевра. А скільки знайомих на «Дощці пошани»!.. Пропоную, нехай черговий «Куреня» поруч зі своїми коментарями вміщує й читацькі.

Дуже приємно відзначити, що В. Воронков гідно замінив шановного і шанованого Г. Воротнюка на посаді власного кореспондента в нашій області. Зичу йому рівня нашого ветерана журналістики, а всьому колективу редакції — здоров'я, натхнення, знахідок, любові і вдячних читачів!

З повагою,
Сергій МЕФОДОВСЬКИЙ,
відмінник освіти України.

Ульянівка
Одеської області.

Отримав цінну юридичну консультацію

Вийшов на пенсію 1 липня 2004 року, маю загальний стаж 46 років, а пенсію — 421 гривню. Останні 23 роки працював провідним бухгалтером-ревізором геологічного підприємства, 5 років — у податковій інспекції міста Артемівська старшим держподатковим ревізором-інспектором (де «заробив» другий інфаркт).

За роки роботи я матеріально нічого не придбав: немає ні дачі, ні машини, ні пристойної квартири, ні грошових заощаджень. Залишилася тільки моя чиста совість і незаплямована репутація.

Живу з онукою і дочкою в однокімнатній квартирі, боргів у комунальних платежах не допускаю. Дочка працює вихователькою в дитсадку, одержує зарплату ще меншу, ніж я пенсію. Але хоч би як складно матеріально було, з газетою, що полюбилася, не розстаюся. Передплачую «Голос України» протягом шести років. Одного разу написав до редакції листа із запитаннями й одержав цінну юридичну консультацію, надіслану мені в письмовому вигляді.

Газета цікава, особливо чекаю рубрик «Тема» Валентини Писанської, «Баланс тижня» Сергія Влада, і, звичайно ж, інформації з Донбасу власного кореспондента Ліни Кущ.

Бажаю колективу редакції подальших успіхів у журналістській діяльності.

Віталій АМЕЛІН.

Артемівськ Донецької області.

■ НАПИШУ ВАМ І Я

Війна очима дитини

Моя родина жила неподалік прикордонної зони, де через річку Сан шосейкою на наших очах просувалися сотні одиниць бойової техніки, спочатку з радянськими військами, а потім — з окупаційними. Добре пам'ятаю: у 1944 році проходили радянські військовополонені. Змучені, заморені... Мені на той час було сім років. Ризикуючи життям, ми з хлопцями, моїми ровесниками, щоб менше потрапляти на очі німецьким вартовим, на поворотах дороги виносили їм їжу, воду. Це були наші солдати, а ми, малі, хотіли бодай трохи полегшити їхні страждання. Ми вірили: вони повернуться, щоб прогнати ворога.

Мирон ВАНЬКО.

Коломия
Івано-Франківської області.

■ СВІТЛИМ РЯДКОМ

Те, що цінується в житті

Ми, ветерани та інваліди Великої Вітчизняної війни, проходимо курс лікування в обласному госпіталі інвалідів та учасників війни. Постійна опіка і доброзичливе ставлення з боку головного лікаря Людмили Пінчук та начальника медичної частини Віктора Докієна якнайкраще сприяють нашому одужанню. А лікар М. Мардзвік володіє не лише професійними навиками, а й лікує звичайним добрим словом.

Ці люди організовують величезний колектив лікарів, а середній та молодший медперсонал працюють з ветеранами й інвалідами лише на високому професійному рівні. Крім цього, адміністрація госпіталю проводить з нами зустрічі, вислуховуючи та беручи до уваги наші поради і пропозиції.

Низький уклін і голові Ради ветеранів Хмельницької області Бондарю І. М. Знаємо, що ця людина ніколи про нас не забуде. А таке ставлення, повірте, дуже цінується на життєвому шляху.

З повагою,
афганці Д. ЧИННИК та С. КОШТІШИН,
чорнобилець А. МАРТИНЕНКО
та інваліди і ветерани Великої Вітчизняної війни: К. МЕЛЬНИК, І. БОЛБОВА, О. КУЧЕР — усього 29 підписів.

Хмельницький.

■ ДО 65-РІЧЧЯ ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Незламний «острів Люднікова»

Донецька область. ***Крива Коса (нині — селище Сєдове Новоазовського району) дала світу не лише першопрохідця Арктики Григорія Сєдова, а й Героя Радянського Союзу, генерал-полковника Івана ЛЮДНІКОВА (на знімку). 138-ма стрілецька дивізія під його командуванням особливо відзначилася на південній околиці Сталінграда. Місто палало, як велетенське багаття. Щодня на нього скидали тисячі тонн бомб. Протягом п'ятдесяти днів, з 11 листопада по 21 грудня 1942 року, дивізія, притиснута до Волги та оточена фашистськими військами, обороняла маленький клаптик землі, названий «островом Люднікова». Відчуваючи гостру нестачу боєприпасів і харчів, воїни виявляли дива героїзму, відбиваючи нескінченні атаки ворога. Ані багатоденні удари авіації, танків, артилерії, ані численні атаки ворога не змогли зламати волю захисників «острова». У контратаку ходили навіть поранені.***

«Становище справді склалося важке, — пригадував пізніше Іван Людніков. — 16 листопада довелося скласти норми видачі продовольства і боєприпасів на бійця: сухарів — по 25 грамів, крупи — 12 грамів, цукру — 5 грамів, патронів — по 20—30 штук. Харчів було мало навіть для здорових людей. А у нас нараховувалося кілька сот поранених, яких ми не могли переправити на лівий берег».

Щоб доповісти обстановку командуванню, було вирішено комусь із командирів чи політпрацівників дістатися уплав, через крижану шугу під вогнем супротивника на острів Зайцевський. Це завдання виконав редактор дивізійної газети старший політрук Михайло Зуєв. Щойно він увійшов у воду, як наша артилерія, міномети, кулемети відкрили вогонь по всіх вогневих точках супротивника, які прострілювали переправу. Михайло успішно подолав водний рубіж, дістався острова і доповів, чого найбільше потребувала дивізія.

Після цього командування спробувало організувати повітряне постачання. Однак ефект від такої допомоги був дуже невеликий: надто малим був сам «острів Люднікова». Тому скинуті з літаків мішки із патронами та харчами здебільшого падали до ворога або до ріки. «Незважаючи на те, що переправа перебувала під вогнем супротивника, було зроблено відчайдушну спробу підвезти продукти і боєприпаси на човнах, — продовжував Іван Ілліч. — Ми спостерігали, як вантажилися люди, як відчалювали від берега, як почалася запекла артилерійська дуель. Із болем у серці бачили, як один за одним зникали під водою накриті розривами снарядів човни. Лише шість із двадцяти п'яти дісталися нашого берега».

Єдине, чим міг допомогти в ці дні штаб армії, — це артилерійським вогнем. У важкі дні бійці і командири не втратили присутності духу. Військовий кореспондент Микола Верта пригадує, як йому вдалося проникнути на «острів Люднікова». «Де комдив?» — спитав кореспондент у солдата. «Грає в шахи», — відповів той. Невелике затишшя серед бою тут використовували для інтелектуальної гри.

У ніч із 20 на 21 листопада 1942 року бронекатери Волзької військової флотилії, пройшовши понад два кілометри під вогнем супротивника, доставили нарешті дивізії Люднікова продовольство і боєприпаси. Це виявилося дуже вчасно: третій день дивізія голодувала, а атаки супротивника вже тиждень відбивала трофейною зброєю. Бронекатери приходили і в наступні ночі, доставляючи необхідне для бою та евакуюючи поранених. А 25 листопада дивізія отримала перше поповнення — близько двохсот бійців. Прибулі дивилися на солдатів, які витримали багатоденну жорстку облогу, як на диво-богатирів. А ті у відповідь жартували: мовляв, нічого особливого, воювали — і все.

Лише наприкінці грудня припинив своє існування «острів Люднікова», ставши часткою кільця, в якому опинилося 300-тисячне угруповання гітлерівських військ, оточених під Сталінградом. Після Сталінградської битви Іван Ілліч продовжив воювати на Курській дузі, брав участь у форсуванні Дніпра і Десни. У травні 1944 року генерал-лейтенант Людніков призначається командувачем військами 39-ї армії, яка згодом розгромила ворогів під Вітебськом, Кенігсбергом та в Манчжурії.

Ім'я нашого земляка назавжди увійшло в літопис Великої Вітчизняної війни. Мешканці селища з гордістю дізнавалися про бойові успіхи генерала, і в 1944 році зробили Івану Іллічу незвичайний подарунок: літак, збудований на зібрані ними кошти, — 100 тисяч рублів. Аж до самої смерті легендарний командир регулярно відвідував рідне селище, зустрічався із старшими сєдовцями і школярами.

— Батько був суворим, вимогливим, вольностей не любив, — пригадує син генерала В. Людніков. — Зовні він був суворим і небалакучим, але при всьому цьому безмежно любив Батьківщину. Батьківщина завжди для нього була на першому місці. Усю війну батько проносив із собою мою фотографію, де я зображений жовтенятком у таборі. Він не наполягав, щоб ми із братом стали військовими, навпаки, попереджував: «Подумайте добре, цей крок дуже відповідальний». Проте ми зі старшим братом пішли по стопах батька.

Випускнику Обривської сільської школи Н. Горлакову запам'яталася зустріч із генералом. «Приїхав він до нашої школи. Він був високої, міцної статури і нам, хлопцям, здавався богатирем. Усім хлопцям потиснув руку, що було дуже приємно. Минуло вже багато років, а я досі пам'ятаю цю рукостискання, в якому поєднувалися сила, впевненість та доброзичливість. Він настільки був приємною у спілкуванні людиною, що навіть не вірилося, що цей добрий богатир був грозою для фашистів».

Герої війни любив зустрічати схід сонця на березі моря. Іноді — просився із рибаками на баркас. Мешканці Сєдового кажуть, що Іван Ілліч був патріотом селища. Він хотів бачити його красивим і затишним. Підказав, як краще зміцнити берег, запропонував вирівняти вулиці, збудувати клуб. За його ініціативою в селищному сквері було встановлено пам'ятник загиблим воїнам. А школа отримала від генерала автомобіль, на якому тривалий час учні навчалися водінню.

Надія ГОРЛАКОВА,
науковий співробітник історичного музею Г. Сєдова.

Герої Рави-Руської

У червні 1941 року, коли гітлерівці вже взяли Луцьк і вели бої під Рівним, біля самого кордону воїни 41-ї Криворізької стрілецької дивізії і прикордонники ще тримали героїчну оборону містечка Рави-Руської.

Ніч 22 червня 1941 року начальник штабу 41-ї стрілецької дивізії полковник Єрьомін зустрічав у літньому військовому таборі. О другій годині ночі його розбудив черговий штабу.

— Товаришу полковнику, — схвильовано доповідав він, — вас негайно просить до телефону комендант прикордонної дільниці. У нього — важливе термінове повідомлення.

Так пізно прикордонники ще не телефонували. Значить, щось надзвичайне.

— Мої прикордонники помітили дивну поведінку німців, — голос коменданта звучав тривожно. — З їхнього боку чути, як переміщується військова і бойова техніка. Наші секрети виявили, що з настанням сутінок до кордону почала підходити і зосереджуватися піхота, встановлюють гармати і кулемети. Такого ще ніколи не було...

Тривожно защеміло серце. Невже і справді — війна? Цьому не хотілося вірити. Пересилюючи себе, Єрьомін сказав:

— Судячи з усього, німці затівають щось серйозне. Будьте, як ніколи, напоготові. Продовжуйте спостереження. Застави тримайте у повній боєготовності. У разі чогось — негайно телефонуйте.

Подумалось, як добре зробив командир дивізії Мікушев, розпорядившись встановити прямий телефонний зв'язок із комендатурою прикордонної дільниці. Та хіба лише це? А нарада, яку він провів учора з командирами частин та їх політруками. Сказані на ній слова комдива про можливість підступних дій фашистів, про посилення пильності сприймалися тепер особливо слушними. Так, як і його наказ відкликати з відпусток і відряджень увесь командний склад та повернути з віддалених полігонів усі артилерійські полки й стрілецькі підрозділи. Зрештою, його наказ, згідно з яким він — полковник Єрьомін — та інші офіцери залишилися сьогодні на ніч у частині. Для посилення бойової здатності дивізії зроблено чимало. Але чи цього достатньо?

А по той бік кордону вже глухо лунали команди, стояли вишикувані у бойовому строю техніка, піхота. До гармат підносили останні ящики зі снарядами, вирулювали на злітні смуги літаки з чорними хрестами. О 3-й годині 22 червня командувач 17-ї німецької армії генерал-полковник Штюльпнагель відкрив пакет, який вручив йому на початку місяця головнокомандувач сухопутних сил Німеччини генерал-фельдмаршал Вальтер фон Браухич. Це був сигнал для нападу на Радянський Союз.

О пів на четверту Єрьоміна знову розбудив черговий штабу. Через відчинене вікно в кімнату долинав якийсь дивний звук. Вийшли на вулицю. На горизонті вже почала жевріти ранкова зоря, хоча небо було ще темним. Але що це? Важко гудучи, летіли на схід літаки. Негайно доповіли про це у Львів у штаб 6-ї армії. Телеграфний апарат хвилин з десять мовчав: потім запрацював. «Вогонь по літаках не відкривати», — прочитав полковник

на стрічці. Невдовзі гітлерівці вже бомбили Київ.

У цей час Єрьоміна знову покликали до телефону. Телефонували з комендатури прикордонної дільниці.

— Товаришу полковнику, — доповідав комендант, — німці на всьому фронті моєї дільниці відкрили вогонь, перейшли кордон. Застави ведуть бій.

— Це — війна! — крикнув у відповідь Єрьомін. — Тримайтеся. Наші підрозділи незабаром прийдуть на допомогу.

— Лише у повоєнний час з документів, надісланих з міністерства оборони колишньої Німецької Демократичної Республіки, стало відомо, що на фронті оборони 41-ї Криворізької стрілецької дивізії наступали п'ять гітлерівських дивізій, за якими знаходився 14-й механізований корпус. Через Раву-Руську, невелике прикордонне містечко, фашистська 17-а польова армія завдавала головного удару по Львову, який планували захопити на третій день війни. Раву-Руську командувач 17-ї армії генерал-полковник Штюльпнагель зарозуміло пообіцяв генштабу захопити відразу. Адже його війська мали тут п'ятиразову перевагу.

41-ша дивізія обороняла Раву-Руську до 26 червня і залишила місто лише після наказу командування фронту.

Близько четвертої ранку в штабах усіх стрілецьких і артилерійських полків прийняли сигнал — бойова тривога! Підрозділи вийшли на бойові позиції. Особливо злагоджено діяли артилеристи. Через півгодини вони вже стріляли по ворогу, підтримуючи прикордонників, які першими прийняли на себе удар.

Відважно боролися бійці 91-го прикордонного загону, який очолював майор Малий. Ураган снарядів і бомб, здавалося, знищив усе живе на території застави №17 лейтенанта Федора Моріна, та коли гітлерівці піднімались у чергову атаку, прикордонники зупиняли їх нищівним вогнем. А коли фашистська піхота, підтримувана танками, увірвалась у двір, з палаючого будинку назустріч їм, співаючи «Інтернаціонал», кинулися Морін і дев'ять поранених бійців. Так мужньо загинули захисники застави.

Прикордонники виконали своє завдання і дали змогу передовим загонам 41-ї дивізії завчасно зайняти оборонні рубежі. Бойовими діями дивізії вміло керував генерал-майор Мікушев. Він був усюди: серед бійців в окопах, які одну за одною відбивали атаки ворога, на командному пункті, розмовляв із дружинами військовослужбовців. Вони, до речі, того дня розвантажили 25 залізничних вагонів, у яких увечері разом з дітьми і пораненими відбули до Львова. Рішучі, вмілі дії комдива, його впевненість передалися всім командирам і бійцям. На жодній ділянці оборони дивізії того дня ворог не здобув навіть невеликої перемоги.

23 червня розпочалося масовим наступом гітлерівців. Особливо вдало відбивали його артилерійські підрозділи дивізії. Так, батареї 132-го артполку вели вогонь прямою наводкою по фашистах. Ворог залишив на полі десятки солдатів, багато техніки, зокрема, танків.

Зенітно-артилерійський дивізіон збив чотири фашистські літаки, які бомбардували наші позиції. А головні сили дивізії були зосереджені на прикритті шляху на Львів. Шосейну дорогу, що пролягала тут, надійно прикривали гармати 249-го гаубично-артилерійського полку, 209-го корпусного артилерійського полку і два дивізіони 132-го артполку.

Саме на цьому напрямку 23 червня після артилерійської підготовки 102-й і 244-й стрілецькі полки підполковника Чумаріна і майора Єчонка контратакою відкинули ворога за кордон.

Маршал Радянського Союзу І. Баграмян, тоді начальник оперативного відділу Південно-Західного фронту, в своїх мемуарах писав: «Ворогу так і не вдалося пройти через бойові порядки 41-ї дивізії. Але він відшукав слабке місце — стик між військами 5-ї та 6-ї армій — і відразу спрямував туди великі сили».

41-ша дивізія обороняла Раву-Руську до 26 червня і залишила місто лише після наказу командування фронту. Потім вона обороняла Тернопіль, Білу Церкву, Канів, Київ. До 9 вересня дивізія тримала оборону на річці Остер. Поблизу міста Козельця, ведучи бійців у контратаку, загинув командир дивізії генерал-майор Георгій Мікушев.

* * *

У бою з танками гітлерівців під містечком Узин отримав тяжке поранення мій батько — заступник командира 132-го артполку Олександр Якименко. Добрі люди допомогли йому вижити. Війну завершив у травні 1945-го, визволяючи Чехословаччину. Саме батькові розповіді, а також спогади його бойових побратимів, у тому числі й колишнього начальника штабу 41-ї Криворізької дивізії Єрьоміна, допомогли мені відтворити деталі боїв у перші дні війни під Равою-Руською. На жаль, учасників тієї героїчної оборони серед нас майже не залишилося. Шість тисяч їх полягло у червні 1941-го ще на кордоні. Тієї різдвяної ночі 1994 року не стало і тата. В останні дні він марив. «Вогонь! Вогонь!» — шепотіли спалені хворобою губи. Війна, про яку не любив згадувати, поверталась до нього у небутті, ніби наздоганяла в останні миті життя. Пам'ять про перші її страшні дні ніколи не полишала його. Тож чи маємо право забувати про них ми? Адже Велика Перемога починалася саме там, на кордоні, у червні 1941-го.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: **заступник командира 132-го артполку 41-ї Криворізької стрілецької Олександр Якименко (фото 1938 року).**

Правління ВАТ «Золочівбуд»

повідомляє акціонерів про проведення чергових загальних зборів акціонерів із таким порядком денним:

I. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 2005 рік.

2.Звіт спостережної ради товариства за результатами діяльності правління за 2005 рік.

3. Звіт ревізійної комісії товариства за проведену роботу в 2005 році.

Загальні збори акціонерів ВАТ «Золочівбуд» відбудуться 15 серпня 2006 року в приміщенні адмінбудинку товариства о 14:00 год. за адресою: Львівська область, місто Золочів, вулиця Вокзальна, 30-а. Реєстрацію акціонерів проводитимуть 15 серпня 2006 року з 11:00 год. до 13:45 год. Щоб зареєструватися, акціонерам та/або уповноваженим представникам, які братимуть участь у загальних зборах, необхідно пред'явити паспорт. Крім того, уповноваженим особам - належним чином завірені повноваження від акціонера(ів), якого(их) представляють.

У впровадженні Жовтневого районного суду м. Харкова є цивільна справа за позовом Мироненко А. І. до Якимець І. В. про захист права власності та анулювання реєстрації. Судове засідання по справі призначено на 29 серпня 2006 р. о 9.00.

Суддя Жовтневого районного суду м. Харкова Н. В. Федюшин

Постановою господарського суду Вінницької області (21036 м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) від 25.05.2006 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Бахтинок» (23412, с. Бахтинок Мурованокуриловецького району Вінницької області), код за ЄДРПОУ 30805335 та відкрито ліквідаційну процедуру щодо даного підприємства.

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено Барську міжрайонну державну податкову інспекцію (23000, Вінницька обл., м. Бар, вул. К. Маркса, 5/2, тел.: 8 (04341) 2-24-34).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

21 червня 2006 р. внесено зміни до Реєстру банків-учасників (тимчасових учасників) Фонду. Банк-учасник Фонду Акціонерний банк "АЖІО" (м. Київ, реєстраційний № 069) змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство "СЕБ Банк"** (номер свідоцтва учасника 066 від 21.06.2006 р.).

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №15/35-б від 07.06.2006 р. Закрите акціонерне товариство «Інфарма-Вест» (м. Київ, вул. Ярославів Вал, 21, код 22954970, р/р 26001101037270 в Солом'янському районному відділенні Київської регіональної дирекції АППБ «Аваль») визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 07.06.2006 р. ліквідатором ЗАТ «Інфарма-Вест» призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (ліцензія №719858 від 04.03.2004 р.), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 29, тел./факс: (044) 236-11-17.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 15.06.2006 р. у справі №Б15/92/06 Товариство з обмеженою відповідальністю Агрофірма «Урожай» (51150, Дніпропетровська обл., Магдалинівський р-н, с. Поливанівка, вул. Центральна, 1; код ЄДРПОУ 30755968; п/р 26007301115 в Філії - Магдалинівське відділення №2997 Ощадного банку України, МФО 306221) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу Олексія Миколайовича, ліцензія АБ №116144 від 22.12.2004 р., адреса: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, вул. Радянська, буд. 43, кв. 134; тел./факс: (0562) 35-24-59.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) порушено провадження у справі про банкрутство №6/77-5/100 Закритого акціонерного товариства «Завод комунального транспорту», яке є правонаступником Закритого акціонерного товариства «Львівський автомобільний завод» (код ЄДРПОУ 32483661, 79026, м. Львів, вул. Стрийська, 45, п/р 260058631 в ЛОД АППБ «Аваль» м. Львів, МФО 325570).

Розпорядником майна призначено Боляка Ігоря Васильовича (ліцензія серія АБ №116070 видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України 11.11.2004 року).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановами від 23.05.2006 р.:

- №23/206-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Река», код ЄДРПОУ 30303632, 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 100/2, р/р №2600430638 АБ «Діамантбанк» у м. Києві, МФО 320854, банкрутом;
- №23/207-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Корпорація «Магірус», код ЄДРПОУ 31722540, 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 120, корп. 1, р/р №2600910984 АППБ «Аваль» у м. Києві, МФО 300335, банкрутом.

Ліквідатором банкрутів призначено ДПІ у Голосіївському районі м. Києва (ініціюючого кредитора).

Господарським судом Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) ухвалою від 19.05.2006 року порушено справу №22/356 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Карат» (адреса: Луганська область. Станично-Луганський район, с. Н. Вільхова, вул. Гагаріна, 44, код ЄДРПОУ 24203149, рахунок №260053127 у Луганській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 304007).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Клінчева Олександра Анатолійовича (адреса: 91022, м. Луганськ, вул. Лермонтова, буд. 1-г, к. 301, ліцензія серія АА №783089 від 15.04.2004 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 13 червня 2006 року порушено справу за №20/45 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Хорольська пересувна механізована колона - №170» (37800, Полтавська область, м. Хорол, вул. Кременчуцька, 42, код ЄДРПОУ 01037502, р/р №26005300914067 у ПРУ КБ «ПриватБанк», МФО 331401).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Макового О. В. (ліцензія АБ №216857 від 05.04.2005 р., адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 402, тел. (0532) 50-95-52).

Претензії, кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування даного оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Новомиргородський цукор»

(код ЄДРПОУ 32119999) повідомляє, що 16 серпня 2006 року о 10:00 годині відбудуться позачергові загальні збори акціонерів товариства. Місце проведення загальних зборів акціонерів товариства: Кіровоградська область, Новомиргородський район, смт. Капітанівка, вул. Постишева, буд. 6.

Порядок денний загальних зборів акціонерів:

1. Внесення змін до статуту у зв'язку із зміною місцезнаходження товариства.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 20.06.2006 року по справі №6/41-8/67 ВАТ «Стрийська макаронна фабрика» (82400, м. Стрий, вул. Успенська, 40, код ЄДРПОУ 00376490, р/р 26000303430408 в ПІБ м. Моршин, МФО 325387) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська,71-б, кв. 3).

Господарський суд Херсонської області постановою від 20.06.2006 р. по справі №5/16-Б визнав банкрутом ВАТ «Херсонський м'ясокомбінат» (73000, м. Херсон, вул. Нафтовиків, 10, код ЄДРПОУ 00444205, р/р 26046011800301 ХФ АБ «Брокбізнесбанк» м. Херсон, МФО 352372) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Миловського С. В., ліцензія №719880 від 05.03.2004 р., тел.: (0552) 29-13-06.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.05.2006 р. по справі №16/20/06 Приватного підприємця Філіппових Н.В. (ідент. код - 2887811486), 69068, м. Запоріжжя, вул. Копьонкіна, 52, кв. 47 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А.С., ліцензія АБ №116126 (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, 18/17, тел. 8-067-612-37-23).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 08.06.2006 року по справі №12/135-05 ТОВ АФ «Восход» (с. Пожня, вул. Митрофанова, В. Писарівського району, Сумська область, ЄДРПОУ 30902967) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пономаренко Григорія Миколайовича (40011, м. Суми, проща Привокзальна, буд. 9, оф. 5, ліцензія АБ №116231 від 11.01.2005 р.).

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 06.06.2006 р порушено провадження у справі №16/35/06 про банкрутство ВАТ "Запорізький комбінат хлібопродуктів" (код ЄДРПОУ - 00951586), розташованого за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, 30.

Розпорядником майна призначено Чулакова П.І., ліцензія серія АА №719815 від 18.02.04.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69050, м. Запоріжжя, а/с 7683

У відповідності ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22):

● постановою від 20 червня 2006 р. (справа №5/250/06) визнав банкрутом приватне підприємство «Агро-Нива», м. Миколаїв, вул. Космонавтів, 150, кв. 16, ЄДРПОУ №32938031, р/р №26009640887750 в МОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 326018 та відкрив його ліквідаційну процедуру;

● постановою від 20 червня 2006 р. (справа №5/260/06) визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Укрметсоюз», м. Миколаїв, вул. Нікольська, 80, ЄДРПОУ №32755886, р/р №26000640887760 в МОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 326018 та відкрив його ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Томашевського О. О., ліцензія АА №669672 від 09.09.2003 р., 54029, м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, тел.: (0512) 36-72-27.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження про визнання банкрутом:

● ухвалою від 19.05.2006 р. у справі №2/139-Б - сільськогосподарського виробничого кооперативу «Чорнянський» (Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Чорна, вул. Леніна, 16), код ЄДРПОУ 31740748, р/р 260048915 в Хмельницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966;

● ухвалою від 29.05.2006 р. у справі №2/145 Б приватно-орендного підприємства «Надія» (Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Шидлівці, вул. Центральна, 8), код ЄДРПОУ 03789011, р/р 260067035 в Хмельницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966.

Розпорядником майна боржників призначено арбітражного керуючого Костенка Костянтина Володимировича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АА №668333 від 23.10.2003 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) від 20.04.2006 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Альтернатива» (23412, вул.40-річчя Перемоги, с. Бахтин Мурованокуриловецького району Вінницької області), код за ЄДРПОУ 03731997 та відкрито ліквідаційну процедуру щодо даного підприємства.

Ліквідатором призначено сектор з питань банкрутств (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 50-50-01).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

У зв'язку з допущеною помилкою в оголошенні про банкрутство ПП «Кіліс» опублікованого 05.05.2006 року у номері 82 просимо у першому абзаці оголошення після слів «... справа...» читати «... №Б24/73/06...» Решта тексту оголошення залишається без змін.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-а) 19 квітня 2006 року порушив справу №22/226 про банкрутство малого приватного підприємства «Призма»(93400, Луганська область, м. Сєвєродонецьк, вул. Курчатова, 7, код ЄДРПОУ №13394673, р/р 2600630131233 в Філії «Відділення Промінвестбанку» в м. Сєвєродонецьк, МФО 304535, р/р 26001322553 в Сєвєродонецькій філії АБ «Укркомунбанк» м. Сєвєродонецьк, МФО 304740, р/р 26004906 в Луганській обласної дирекції АППБ «Аваль», МФО 304007).

Мораторій на задоволення вимог кредиторів введено з 19 квітня 2006 року. Розпорядником майна призначено Ліцоєва Дмитра Валерійовича (ліцензія АА №520122 від 17.06.2003 року), адреса: м. Луганськ, вул. Сєрова, 111.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

До уваги споживачів електричної енергії на території розташування ДТГО „Південно-Західна залізниця".

Оголошення надруковане в № 116 (3866) від 27.06.06 р. читати в такій редакції:

Роздрібні тарифи для всіх груп споживачів:

по I класу - 213,50 грн. за 1 МВт.год;

по II класу - 283,10 грн. за 1 МВт.год;

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт.год. 197,00.

Постанова НКРЕ № 756 від 14.06.06 р.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 12.05.2006 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Подільський край» (23440, с. Котюжани Мурованокуриловецького району Вінницької області), код за ЄДРПОУ 03728268 та відкрито ліквідаційну процедуру щодо даного підприємства.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) від 12.05.2006 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Фортуна» (23444, с. Степанки Мурованокуриловецького району Вінницької області), код за ЄДРПОУ 03730710 та відкрито ліквідаційну процедуру щодо даного підприємства.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах призначено сектор з питань банкрутств (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 50-50-01).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 29.06.2006 р. по справі №Б 24/156-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Транс-АХ», код ЄДРПОУ 30584974, адреса: 49008, м. Дніпропетровськ, вул. Кедріна, буд. 66, кв. 72.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, тел.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 29.06.2006 р. по справі №Б 24/157-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Дніпротехпромбізнес», код ЄДРПОУ 32882466, адреса: 49008, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 149.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, тел.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 29.06.2006 р. по справі №Б 24/158-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю ,, АМФ», код ЄДРПОУ 32510045, адреса: 49030, м. Дніпропетровськ, пров. Барикадний 1, буд. 5, к. 11.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, тел.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

КУРІНЬ

СУБОТА, 1 ЛИПНЯ 2006 ■ № 119 (3869)

1 липня у західних областях України буде хмарна погода з проясненнями, дощі, місцями грози, град, у Карпатах зливи. Температура вночі 12—17°, вдень 15—20°. На решті території — мінлива хмарність, без опадів, лише у Криму, а вночі у південних та східних областях пройдуть короткочасні дощі, місцями грози, град. Температура вночі 13—18°, на узбережжі морів до 22°, вдень 20—25°, у південній частині 25—30°.

«У Тринідаду виграє, а от Тобаго...»

■ ФІЗКУЛЬТ — ХА-ХА: З ПОЧУТОГО

☞ «Ой-ой-ой, небезпечний момент! Удар! І м'яч влучає в сітку! Правда, з протилежного боку...»

☞ «Довга передача на Олбаха-а-а!.. І я продовжу називати склад команди...»

☞ «Так, він провідний захисник англійської прем'єр-ліги, але тут, безперечно, офсайд...»

☞ «Все! Фінальний свисток. А ми зустрінемося з вами після перерви!»

☞ «Ви бачили, як чітко після пропущеного гола наші почали з центру поля...»

(Із розмов уболівальників.)
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

☞ ***«Та хай що хочуть, те й роблять, хай хоч і в шахи грають, аби тільки не кумарились!»***

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Не тримай дурниць у таємниці, інакше ворог з них не скористається.***

☞ ***Щоб не мучити людей, успіхами не хваляться, а потай пишаються.***

☞ ***Важко бути солдатом, а ще важче — розжалуваним генералом.***

☞ ***Коли полковники мають низький фаховий рівень, їхні обов'язки виконують генерали.***

☞ ***Ціни зростають, отже, опозиція зробить гешефт?***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Народні мільйонери

Скільки в нього прислуги! Зразу видно: слуга народу!

Всьо чотко!

Скажи мені, скільки в тебе грошей, і я скажу, якого рівня депутатом тебе можуть обрати.

Ноу-хау

Партійний блок сімейного типу.

Визначення

Політика — це мистецтво обманювати, не обманюючи.

Гасло

Слава корупціонерам та злодіям — активним учасникам побудови правової, демократичної, європейської держави!

Чи знаєте ви, що…

...чим менше розуму, тим важче його приховати.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ БАЙКИ

З низького старту

Аби високим був політ —
Поплазувать спочатку слід.

Її кандидат

«За Вовка віддамо
ми голоси й серця,
Бо то наш кандидат!» —
все мекала Вівця.

Жертовна

«Лише заради тебе я й жила!» —
Казала Довбня
до Розбитого Чола...

Наламала дров

Хоч дар до рубання Сокира
та мала,
Та, кажуть, що дров і вона...
наламала.

Цап-хабарник

Він не бекне навіть «ме»,
Якщо в «лапу» не візьме.

Отаке милосердя

Усім ребра спересердя
Поламало... милосердя.

Пара

«Коханий, ти навіки мій!» —
Горнулась до Кожуха... Міль.

Роман ГОЛИНСЬКИЙ.

Городок
Львівської області.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Голова поза грою

Олександр Мороз, лідер СПУ:

— Політика, як футбол. Тільки політики грають м'ячем, усередині якого — цеглина!

Від чергового:

— Ах, ось чому наші політики не грають головою!

Почім?..

Юлія Тимошенко:

— Знаючи мою стервозність, мені прямо ніхто нічого не пропонує. Пропонують через народних депутатів нашої фракції.

Від чергового:

— Важливо не кому пропонують, а що і скільки...

Плач мажорів

Тарас Чорновіл, народний депутат від Партії регіонів:

— Коли в «Нашої України» раптом виникає поняття «форс-мажор», а особливо коли цей «форс-мажор» у спідниці, — жодні переговори неможливі.

Від чергового:

— «Крем-брюле» у штанях ми вже мали. Спробуємо тепер «форс-мажор» у спідниці.

Отакі дрібниці

Юрій Єхануров, в. о. Прем'єр-міністра:

(про нерозгляд на засіданні Кабміну проекту розпорядження про скасування з 1 липня пільг на користування держдачами для високопоставлених чиновників):

— ... Я по справах вирішую, а не дрібниць. Я не хочу цим займатися.

Від чергового:

— І дарма! От би скасували ви пільги для чиновників, дивись, дрібничка, а народу приємно...

Друга — першому

Олександр Баранівський, в. о. міністра аграрної політики:

— Село не витримає другого прем'єрства Ю. Тимошенко...

Від чергового:

— Де вже йому там, селу! Воно не витримує навіть вашого першого міністерствування!

Для чисто конкретної роботи в парламенті терміново потрібна теличка

Ярослав Сухий, народний депутат:

(про нічні чергування у блокованому парламенті):

— Юлія Володимирівна обіцяла нам теличок, а я сам боюся спати, в мене ноги мерзнуть...

Від чергового:

— А ще кажете, що парламент — не бордель!

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, Василя ФЛЬОРКА та Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

ЦЬОГО ДНЯ

1 ЛИПНЯ

■ *1646. Народився Готфрід Вільгельм Лейбніц, німецький учений, математик, філософ.*

■ *1921. У Харкові вийшов перший номер газети «Селянська правда». (Одна з попередниць «Сільських вістей».)*

■ *1926. Народився диригент Дем'ян Пелехатий.*

■ *1937. В УРСР прийнято постанову про державні природні заповідники.*

■ *1951. У Торонто (Канада) відкрито пам'ятник Шевченку.*

■ *1990. Україна перейшла на поясний час.*

■ *1991. Припинення дії Варшавського договору.*

■ *1991. Помер Олег Бабишкин, український літературо- та мистецтвознавець.*

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 129

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2443

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053 >